

Κύριτσα

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΓΑΝΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ

ΑΘΗΝΑ:
ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ —
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1980
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' — ΤΕΥΧΟΣ 8-9

Ταχ. Διεύθυνση: Λάμπρος Βλάχος
Αχαρνών 208, Αθήνα Τ.Τ. 821,
τηλ. 8649.476

Συντακτική Έπιτροπή: ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ — ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΓΚΟΓΤΟΣ δικηγόροι
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΙΑΚΚΑΣ γεν. ἀρχίατρος ἐ.ἄ. — ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΚΥΠΑΡΙΣΣΗΣ συν)ρχης ἐ.ἄ.
ΛΑΜΠΡΟΣ ΒΛΑΧΟΣ ἐκπαιδευτικός.

Ανταποκριτής στὴν Κόνιτσα καὶ τὰ Γιάννινα: ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ, Κόνιτσα

Μὲ βήματα χελώνας

Κάνουμε γνωστὸ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὅτι οἱ γραμμές αὐτὲς δὲν χαράζονται γιὰ νὰ ἐκφράσουν ἀντικυβερνητικὴ διάθεση.

"Οταν ὅμως ἡ ιοινὴ γνώμη τοῦ τόπου μας διαπιστώνει ὅτι ἡ ἐπαρχία μας παραμελεῖται καὶ ἐγκαταλείπεται, εἴμαστε ὑποχρεωμένοι, διερμηνεύοντας τὰ αἰσθήματα πικρίας καὶ ἀγανάκτησης τοῦ λαοῦ τῆς ἐπαρχίας Κόνιτσας, νὰ καλέσουμε τοὺς ἀρμόδιους νομαρχιακοὺς καὶ Κυβερνητικοὺς παράγοντες νὰ σταθοῦν μπροστὰ στὶς εὐθύνες τοὺς.

Ἡ Ἐπαρχία μας δὲν ζητάει προνομιακὴ μεταχείριση. Ζητάει ὅτι τῆς πρέπει καὶ ὅτι τῆς ἀνήκει. Καὶ τῆς ἀνήκουν πολλὰ καὶ ἔπειρε νὰ προσεχτεῖ μὲ ίδικίτερη φροντίδα γιὰ νὰ δρθοποδήσει. Γιατὶ ἔπαθε ιαταστροφὲς στὸν Ἐλληνοϊταλικὸ πόλεμο ποὺ ἔγινε πάνω στὸ ἔδαφός της. Γιατὶ κάηκαν τὰ χωριά της ἀπὸ τοὺς Ἰταλογερμανοὺς στὴν περίοδο τῆς Κατοχῆς καὶ τῆς Ἀντίστασης. Γιατὶ δοκίμασε περισσότερο καὶ ἀπὸ κάθε ἄλλη περιοχὴ τῆς ἀνείπωτες συνέπειες τοῦ ἀγριού ἐμφυλίου πολέμου.

Παρ' ὅλα αὐτὰ δὲν τῆς ἀποδόθηκε ἀπὸ τὸ Κράτος παρὰ μόνο τὸ διαβατήριο τῆς μετανάστευσης καὶ τῆς ἐρήμωσης τοῦ τόπου.

Σήμερα ἀκόμα καὶ ἐνῶ τὸ δυναμικὸ τῆς ἀνθρωπότητας ιαταχτάει τοὺς ἀστέρες,

ἐνῶ δυνάμεις τιτανικὲς μεταμορφώνουν τεράστιες περιοχὲς τῆς ὑδρογείου, ποτίζουν Σαχάρες καὶ καλλιεργοῦν παγωμένες Σιβηρίες, σὲ μᾶς ἐδῶ λίγα μικρὰ ἔργα ποὺ γίνονται καρκινοθεατοῦν.

Τὰ ἔργα ἀναδασμοῦ στὸν κάμπο τῆς Κόνιτσας προχωροῦν (!) μὲ ρυθμὸ στασιμότητας. Στὸ μεταξὺ πολλὰ χωράφια κόπηκαν γιὰ τὴ διάνοιξη τῶν δρόμων, ὀλόκληρος ὁ κάμπος παραμένει ἀπότιστος μέχρι τὴν ὀλοκλήρωση τοῦ ἔργου καὶ ἡ παραγωγὴ του ἔπεσε. Ἄλλα τὸ ἔργο δὲν προχωρεῖ καὶ φέρνει σὲ ἀπόγνωση τοὺς ἀγρότες ποὺ περιμένουν πότε νὰ τελειώσουν τὰ ἔργα τοῦ ἀναδασμοῦ, γιὰ νὰ πά-

Πλάκη τῆς Κόνιτσας στὸν Ἀῶ.

Οι ρίζες μας

Αύτό τὸ φαινόμενο ποὺ παρατηρήθηκε τὸ φετινὸ καλοκαίρι ἦταν ὀνεπάντεχο γιὰ πολλούς. Δὲν τὸ περίμεναν, δὲν τὸ φαντάζονταν. Κι ἔτριβαν τὰ μάτια τους!

Γέμισαν τὰ χωριά μας κόσμο. Πῆραν τὴν ὄψη τὴν παλιά, μὲ τοὺς ξενιτεμένους μας, ποὺ χρόνο μὲ τὸ χρόνο τὸν τελευταῖο καιρὸ γυρίζουν νὰ καθήσουν στὸ πεζούλι τοῦ παπποῦ καὶ νὰ ξαπλώσουν δίπλα στὸ τζάκι ποὺ συμποῦσε ἢ γιαγιά, ἢ κυραμάνα τὴ φωτιά.

Ἄποκορύφωμα τοῦ γυρισμοῦ τὸ καλοκαίρι ποὺ μᾶς πέρασε.

"Ανθρωποι ποὺ ἔφυγαν σὰν ικυνηγημένοι πρὶν εἴκοσι, τριάντα χρόνια, κι ἔγκαταστάθηκαν στὶς μεγάλες πολιτεῖες καὶ σχεδὸν χάθηκαν γιὰ τὸ χωριό, νά, τώρα κάνουν τὴν ἐμφάνισή τους.

"Ανθρωποι ποὺ οὔτε φαίνονταν, οὔτε ἀκούγονταν, χρόνια καὶ χρόνια, χωριανοί μας παλιοὶ πούλεγες πὼς τοὺς κατάπιαν οἱ πολιτεῖες καὶ χάθηκαν παντοτινὰ γιὰ τὸ χωριό, ξαναγυρίζουν. Καὶ ἐπιδιορθώνουν τὸ σπίτι τὸ παλιό, τὸ ἀκατοίκητο ἢ χτίζουν οἱ πιὸ πολλοὶ καινούργιο καὶ περνοῦν μὲ τὶς οἰκογένειές τους τὸ καλοκαίρι ἐδῶ στὸ χωριό τῶν γονιῶν τους,

ρουν συγκεντρωμένο τὸ κομμάτι γῆς τους, νὰ τὸ καλλιεργήσουν γιὰ νὰ ζήσουν.

Ο δρόμος πρὸς τὴ Λάκα Αώου, δρόμος γιὰ νὰ ἔξυπηρετήσει πέντε χωριά μας είναι στὰ κακά του χάλια καὶ οἱ κάτοικοι τους κινοῦνται μὲ ἀφάνταστη ταλαιπωρία.

Τὰ λουτρὰ Καθασίλων καὶ Αμαράντου, ποὺ, σύμφωνα καὶ μὲ τὴ γνώμη ἐπιστημόνων κύρους, ἀποτελοῦν κεφάλαιο, παραμένουν ἀναξιοποίητα. Τοὺς λείπουν οἱ δρόμοι, τοὺς λείπουν οἱ ἐγκαταστάσεις καὶ τὸ μόνο ποὺ δὲν τοὺς λείπει είναι οἱ ὑποσχέσεις ὅτι ὅλα θὰ γίνουν.

Οι δρόμοι, τὰ ἔργα τοῦ κάμπου, τὰ τηλέφωνα σὲ χωριά ποὺ είναι προγραμματισμένα νὰ μπουν ἀπὸ τὸ 1979 κι' ἀκόμα δὲν

στὸ χωριό τῶν παιδικῶν τους χρόνων.

Μὰ πῶς γίνεται! Πῶς ἔξηγεῖται τὸ ρεῦμα αὐτὸ ποὺ χρόνο μὲ τὸ χρόνο φουσκώνει, ξεχειλίζει!

— Οἱ πόλεις μολύνθηκαν πιά. Γι' αὐτὸ φεύγουν πρὸς τὰ δῶ. Εἶπε κάποιος.

— Είναι ἡ οἰκονομικὴ κατάσταση ποὺ ἔσφιξε. Εἶπε ὅλος.

— Οἱ αἰτίες είναι πιὸ βαθιές, μὴν τὶς ψάχνετε στὴν ἐπιφάνεια, εἶπε τρίτος.

Γιὰ νὰ τὸ ικαταλάβετε πρέπει νὰ δεῖτε τὸν δικό μας, τὸν Κονιτσιώτη, πῶς ἀποκρίνεται ὅταν ρωτηθεῖ στὴ μεγάλη πολιτεία γιὰ τὸν τόπο τῆς καταγωγῆς του. Κοιτάζει πέρα μακριὰ σὰ νὰ βλέπει τὸ χωριό του, φουσκώνει τὸ στῆθος του καὶ λέει μὲ σιγουρία καὶ περηφάνεια: «Εἶμαι ἀπ' τὰ χωριά τῆς Κόνιτσας». Κι ἀς εἶχε τριάντα καὶ σαράντα χρόνια φευγάτος κι ἀγύριστος. Οἱ ρίζες ποὺ τὸν κρατοῦν δεμένον μὲ τὸ χωριό είναι βαθιὰ χωμένες στὴ βουνίσια μας γῆ, τὶς ποτίζουν τὰ ποτάμια μας, τὰ ρέματα καὶ τὰ ρυάκια καὶ κρατιοῦνται θαλερές, γερὲς κι ἀτράνταχτες.

Αὐτὲς οἱ ρίζες μας είναι ποὺ ξαναφέρνουν στὸ χωριό τους ξενητεμένους μας σ'

φάνηκαν, τὰ λουτρὰ καὶ ἄλλα καὶ ἄλλα, ὅλα θὰ γίνουν σύμφωνα μὲ τὶς ὑποσχέσεις ἀλλὰ τίποτε δὲ γίνεται ἢ κι ἀν γίνεται κάτι, προχωρεῖ μὲ ρυθμοὺς ἀνατολίτικους. Ξεκινάει γιὰ νὰ μὴν τελειώσει.

Φιλοδοξοῦμε μὲ τὴν εἰσοδό μας στὴν Ε.Ο.Κ. νὰ συγιπτωρευτοῦμε μὲ τοὺς Εύρωπαίους ποὺ βαδίζουν μὲ βήματα γιγάντων, ἐνῶ ἐμεῖς περπατᾶμε ἀκόμα μὲ βήματα χελώνας.

Καὶ ὅμως είναι καὶ η Κυβερνητικὴ μηχανὴ νὰ ἀλλάξει νοστροπία.

Γιατὶ οἱ καιροὶ ἀλλαξαν. Καὶ ὁ λαὸς τῆς ἐπαρχίας μας, ποὺ ἀπὸ καιρὸ ξετίναξε τὴ μοιρολαχτρεία δὲν ἐπαίτει πιά. Πιστεύει ὅτι ὁ τόπος αὐτὸς ὁ πολυδυνατός πρέπει νὰ σταθεῖ, πρέπει νὰ ζήσει καὶ νὰ προοδέψει. Καὶ τὸ ἀπαιτεῖ.

Πολιτιστικο-οικονομική άνάπτυξη τής Έπαρχίας

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

δ) Είναι στὴ φύση τοῦ θέματος ν' ἀντιμετωπίζεται τὸ δόλο πρόβλημα τῆς περιφερειακῆς άνάπτυξης, σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν τόνωση τῆς αὐτοδιοίκησης — ἀποκέντρωσης, κι αὐτὸ σὰ συνέπεια τῆς διαπίστωσης, ὅτι ἔνα ύπερβολικὰ ύπερσυγκεντρωμένο σύστημα διοίκησης καὶ λήψης ἀποφάσεων, είναι διαμετρικὰ ἀκατάλληλο γιὰ πρωτοβουλίες περιφερειακῆς άνάπτυξης. Ἐπ' τῇ μελέτῃ τῶν στοιχείων θγαίνει σὰ συμπέρασμα πὼς σήμερα στὴν Ἑλλάδα, ἡ αὐτοδιοίκηση είναι πέρα γιὰ πέρα εύνουχισμένη (περιορίζεται στὴν καθαριότητα, στὴ συντήρηση τῶν νεκροταφείων, στὴ διοίκηση ἰδρυμάτων, στὶς πετσοκομμένες ἀρμοδιότητες πολεοδομικῆς φύσης, στὴ διαμόρφωση καὶ συντήρηση πλατειῶν, δεντροστοιχειῶν κλπ.). Ὁ νομοθέτης δηλαδὴ παραχώρησε ἀρμοδιότητες τέτοιες ποὺ δὲν ἀφήνουν περιθώρια πρωτοβουλίας στὰ πλαίσια τῆς τοπικῆς οἰκονομικῆς καὶ γενικώτερα πολιτιστικῆς ἀναδόμησης. Παραπέρα, είναι διαπιστωμένο πὼς, μ' αὐτὸ τὸ συνεχὲς ἄδειασμα τῆς περιφέρειας ἀπὸ ἀνθρώπους καὶ ἴδιαίτερα τὴν καθολικὴ ἀπροθυμία τῶν νέων ἐπιστημόνων καὶ τεχνικῶν νὰ ἐπανέλθουν στὸν τόπο ἀπὸ τὸν δόποιο προέρχονται, ύπάρχει μόνιμη ἔλλειψη προσωπικοῦ μὲ κατάρτιση τέτοια καὶ ἄλλες προϋποθέσεις, ποὺ θάταν κατάλληλο νὰ ἀναλάσσει πρωτοβουλίες ἀναδόμησης τῆς τοπικῆς ζωῆς. (Σύμπτωμα κι αὐτὸ τῆς οἰκιστικῆς καὶ πληθυσμιακῆς δομῆς τῆς χώρας).

Παράδειγμα: Στὴν Κόνιτσα είναι πάνω ἀπὸ 15 χρόνια, ποὺ δὲν ἐπανῆλθε ἐπιστή-

ένα ρεῦμα ποὺ μεγαλώνει κι ὅλο θὰ μεγαλώνει στὰ ἐπόμενα χρόνια. Αὔτες είναι καὶ μονάχα αὐτές, ποὺ μᾶς μιλοῦν ἀπὸ θαθιά, ἀπὸ τὰ περασμένα πῶν παππούδων μας καὶ τῶν προσπαππούδων μας, ποὺ μᾶς γητεύουν καὶ μᾶς κρατοῦν στὴ γλυκειά αἰχμαλωσία τοῦ χωριοῦ.

Είναι οἱ ρίζες μας.

Λ. Β.

μονας ἀπόφοιτος ἀνώτατου ἐκπαίδευτικοῦ ἰδρύματος γιὰ νὰ ἐγκατασταθῆ μόνιμα ἔκει, ἀν καὶ κατὰ μέσο ὅρο ἀπὸ τὴν πόλη καὶ τὴν ἐπαρχία, θγαίνουν γύρω στοὺς 15 ἐπιστήμονες τὸ χρόνο...

Κουβέντιασα μ' ἀνθρώπους ἀπ' τὶς δικές μας περιοχές, ποὺ ἔξ δρισμοῦ (δήμαρχοι, πρόεδροι κοινοτήτων, δασκάλοι, πρόεδροι συνεταιρισμῶν κλπ.) θᾶπρεπε νὰ ξέρουν τὰ προβλήματα τοῦ τόπου τους καὶ θᾶπρεπε νάχουν κάποιο ύποτυπώδες σχέδιο ἀνάπλασής του. Διαπίστωσα πὼς δὲν ύπάρχουν στὶς σκέψεις τους παρὰ μόνον ἀοριστίες, ἀτεκμηρίωτες ἀπόψεις, σχέδια ποὺ δὲν ύπακούουν σὲ καμιὰ νομοτέλεια, ἰδιοτέλειες ποὺ ύποθάλλονται σὰν ἀνάγκες γενικώτερες.

“Ἐνας τουρισμὸς χαώδης, αύθαίρετα ἐπιθυμητός, ἰδέες κλισσέ. ‘Υποκρυπτόμενες ἐπιθυμίες φυγῆς. Ἀνερμάτιστα ὄνειρα, ποὺ σοῦ σφηνώνουν στὸ μυαλό, τὴ φράση: «Ἀγώνας ἀπελπισμένος μιᾶς δπισθιφυλακῆς, ποὺ ἀρπάζεται ἀπὸ ἰδέες κι ἐπαγγέλματα ἀπηρχειωμένα γιὰ τὸ σύγχρονο ἡλεκτρονικὸ Γαλαξία...». “Ολ' αὐτά, θέσαια δείχνουν ἀκαταλληλότητα καὶ ἔλλειψη ἐνημερότητας προσώπων γιὰ τὴ λήψη πρωτοβουλιῶν, μελέτη ἐπιστημονική, χάραξη ὀλοκληρωμένων σχεδίων. Αὔτο ὅμως δὲ σημαίνει, ὅτι οἱ ἀνθρώποι αὐτοί, ὅταν ἐνημερωθοῦν, ὅταν ἐλέγχουν, ὅταν διαπιστώσουν, ὅταν προπαντὸς «ἐπικοινωνήσουν» μὲ τοὺς εἰδικούς, δὲν θὰ λειτουργήσουν σωστά, δὲ θὰ ἐμπνευστοῦν σωστά, δὲ θὰ περιφρουρήσουν σωστὰ τὸν αὐτοπροσδιορισμό τους καὶ μάλιστα σ' ὅλα τὰ καίρια κλιμάκια (οἰκογένεια, ἐκπαίδευση, αὐτοδιοίκηση, τόπος ἐργασίας, τόπος ἀναψυχῆς, πολιτιστικὴ ἀνάπλαση...).

ε) «Οἱ ἔννοιες πρόγραμμα, σχέδιο, προγραμματισμός, δανεισμένες ἀπὸ τὸ χῶρο τῶν σοσιαλιστικῶν χωρῶν είναι δύσκολο νὰ μεταφερθοῦν σὲ μιὰ κοινωνία σὰν τὴν Ἑλληνική, ὅπου ἀκόμα δὲν ἔχει μορφοποιηθεῖ καὶ κατασταλάξει τὸ σύστημα, ἡ δομή, καὶ ἡ λειτουργία τοῦ Κράτους...

Οι άλλες δυτικές χώρες έχουν δλες τὶς προϋποθέσεις για νὰ ἐφαρμόσουν τὸ πρόγραμμα, τὸ σχέδιο... Πῶς θὰ γίνει χωροταξικὸς σχεδιασμὸς καὶ προγραμματισμὸς στὴν Ἑλλάδα, δταν ἀκόμα δὲν ξέρουμε πῶς λειτουργεῖ ἢ θὰ λειτουργήσει τὸ Κράτος; Καθημερινὰ ἀκούγονται ἢ ἐφαρμόζονται πειράματα ἀποκέντρωσης, περιφερειακῆς ἀνάπτυξης κλπ. Μιλᾶμε συνεχῶς γιὰ κοινωνικὴ αὐτοδιοίκηση, ἀποκέντρωση, ἐνῷ αὐτὲς τὶς στιγμὲς δλες οἱ δομὲς τῆς ἐπαρχίας καὶ τῆς κοινότητας εἰναι τέτοιες που ικαταδικάζουν τοὺς στόχους αὐτούς. Ἡ δομὴ τους τὰ ἔσοδά τους, ἢ γραφειοκρατία τους, οἱ ὑπηρεσίες τους εἰναι φτιαγμένες ἔτσι, ὅστε νὰ μὴν ἐπιτρέπουν ἔξ ἀρχῆς καμμία ἄλλη συμπεριφορά...».

(Ι. Παττέλης Οἰκονομολόγος — Μηχανικός: Ἀρχιτεκτονικὰ Θέματα 1977, σελ. 177).

Καὶ στ) Στὴν ἀναγνώριση τῶν στοιχείων καὶ δεδομένων τοῦ ἀδειάσματος τῶν χωριῶν καὶ τῆς ἀντίρροπης (σωστικῆς) προσπάθειας, θὰ πρέπει νὰ προστέσουμε, σὲ περίληψη, καὶ τὶς ἀπαντήσεις που ἔδωσε ἔνας μεγάλος ἀριθμὸς μεταναστῶν, στὸ ἔρωτημα: «Τί εἰναι αὐτὸ ποὺ σ' ἔκανε νὰ ἐγκαταλείψεις τὸ χωριό, καὶ πῶς αἰσθάνεσαι τώρα στὴ πόλη;», δπως οἱ ἀπαντήσεις αὐτὲς διατυπώθηκαν ἀπὸ δημοσιογράφους σὲ σχετικὲς ἔρευνες ἐφημερίδων.

Στὸ βάθος μὲ τὶς ἀπαντήσεις τους αὐ-

τὲς οἱ μετανάστες ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ ἔδωσαν κατὰ τρόπο ἀπλὸ τὸ περίγραμμα τοῦ προβλήματος κι ἀπ' τὴν ἄλλη χάραξαν τὶς βασικὲς γραφιμὲς ποὺ θὰ πρεπεῖ ν' ἀκολουθήσει ἡ λύση του.

Οἱ ἀπαντήσεις αὐτὲς συνοψίζονται στὰ παρακάτω.

1) Ἡ ἐγκατάστασή του στὴν πόλη τοῦ δίνει τὴν αἰσθηση ὅτι δριστικοποιεῖ, γιὰ πολλὰ χρόνια τὸν τόπο τῆς παραμονῆς του. Γιὰ τὸν ἴδιο καὶ τὰ παιδιά του. Στὸ χωριό, διαρκῶς πίστευε πῶς ἀργά ἢ γρήγορα θ' ἀναγκαστεῖ νὰ φύγει, κι δ,τι κάνει δὲν εἰναι παρὰ προσωρινό, κι ἔχει χαραχτήρα βολέματος.

2) Ἡ μεγάλη πόλη, τοῦ δίνει τὴ δυνατότητα νὰ ἐπιλέξει ἀνάμεσα ἀπὸ μιὰ μεγάλη ποικιλία, τὴ δουλειά του, που σημαίνει βεβαιότητα ὅτι δὲ θὰ μείνει ἕνεργος. Ἀκόμα νὰ ἐπιλέξῃ τὴ μόρφωση τῶν παιδιῶν του καὶ συνεπῶς νὰ προδιαγράψει μὲ βεβαιότητα τὴν ἀλλαγὴ στὴ μοίρα τους. Καὶ τελικὰ νὰ ἐπιλέξει τὸν τρόπο τῆς συμμετοχῆς του στὴ σύγχρονη πολιτιστικὴ εύφορία. Ἡ ἐπιλογὴ αὐτὴ χαραχτηρίζεται σὰν «πολλὲς εὔκαιριες», γιὰ ἀμεση — σύντομη βελτίωση τῆς προσωπικῆς του θέσης καὶ τῆς οἰκογένειάς του.

(Συνεχίζεται)

ΕΠΑΝΩΡΘΩΣΗ

Μιὰ χτυπητὴ ἀνικαρίθεια παρεισέφρυσε σ' ἀνταπόκριση «παρατηρητὴ» ἀπὸ τὴ Φουρκα - Κογίνσης, δημοσιευμένη στὴ σελ. 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 97) 903 τῆς 30.8.1980 φ. τῆς ἐφημερίδας «Ἡπειρωτ. Μέλλον» Γράφει: «Μὲ λαμπρότητα ολπ. γιορτάστηκε στὸ χωριό μας στὶς 20 Ιουλίου, ἢ μνήμη τῆς γυναικας τῆς Πίνδου καὶ τῶν ἥρωϊκὰ πεσόντων ἀξ) κῶν Κ. Δ α δ ἀ κ η καὶ Ἀθ. Διάκου καὶ ὅλων τῶν συμπολεμοῦστῶν τους τοῦ 1940».

Σᾶς διαδεβαιώνω πῶς ὁ ἐφεδρος ἐκ μονίμων Συν) ρχης Πεζ. Δαδάκης Κων) Νος «δὲν ἔπεισε» στὴν Πίνδο. "Αλλο ἥταν τὸ τέλος του. 'Ο υπολ) γὸς Διάκος, μάλιστα. "Επεισε ἥρωϊκὰ μυχόμενος σὰν διοικητὴς τοῦ Λόχου που ἀνέλαβε τὴν ωατάληψη τοῦ ὑψώματος Προφήτη Ἡλία τῆς Φουρκας. Λεπτομέρειες στὴ στρατιωτικὴ ἱστορία.

Γιὰ τὸ Δαδάκη λήγει ἢ ἀποστολὴ του στὴν Πίνδο τὴν 2.11.40 (5η πολεμικὴ μέρα) ὅταν ἔσπευσμένα μεταφέρθηκε στὸ Ἐρταχώρι κι ἀπὸ ὁνεὶ σὲ Ναος) μεῖον Ἀθηγῶν μὲ υραῖμα διαμπερές στὸ στῆθος. Ὁ θρίαμβος τῆς Πίνδου, μὲ τὶς γυναῖκες τῆς καὶ τοὺς ἀνώγυμους κι ἀφανεῖς ἥρωες, ἀρχίζει νὰ διαγράφεται: ἀκριβῶς τὴν ἔποιμένη, ἀπὸ 3 Νοεμβρίου.

Ο Δαδάκης πνίγηκε τὸν καιρὸ τῆς κατοχῆς μαζὶ μὲ ἄλλους διμήρους ἐφέδρους ἀξιωματικοὺς καὶ ἀδειούχους καὶ ἀντικαθιστάμενους ἵταλοὺς στρατιῶτες, ὅταν τὸ πλοῖο που τοὺς μετέφερε στὴν Ἰταλία (CITA DI GENOVA) πορτπιλίστηκε ἔξω ἀπὸ τὶς ἀκτὲς τῆς Ἀλβανίας (1942). Αὐτὰ γιὰ τὴν ἀκρίβεια.

Κόνιτσα, 3.9.1980
ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΚΥΠΑΡΙΣΣΗΣ
Συντ) ρχης ἐ.ἄ.

"Ἐνα ντοκουμέντο ἀπ' τὴν κοινοτική ζωὴ τῶν χωριῶν μας στὰ χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας

Νέα Σιμύρη, 1.9.1980

Αγαπητὴ «Κόγυτσα»,
Εἶμασσε «ἄπὸ μίαν ἢ ἄλλην ἔννοιαν» Κο-
νιστιῶτες καὶ μεῖς ἀπὸ τὴν Ἀρτσίστα, τώ-
ρα Ἀρίστη, μολονότι καμαρώνουμε γιατὶ
εἴμασσε Ζαγορήσιοι. Γι' αὐτὸς σὲ διαβάζο-
με, συγεργαζόμασθε κι' εὐχόμεθα τὴν προ-
κοπή του.

Μ' αὐτὸς τὸ πνεῦμα σοῦ στέλλω ἔνα
κάπως ὑδιόρρυθμο κείμενο που παρουσιά-
ζει, νομίζω, ὅχι μόνο ἴστορικό καὶ λαογρα-
φικό, ἀλλὰ καὶ καθαρὰ νομικὸ ἐνδιαφέ-
ρον. Τὸ ὀντλῶ ἀπὸ τὸ ἥρη γνωστὸ Ἀρχεῖο
Ἀγιαράφων, που συγκρότησε ὁ ἀείμνη-
στας πάππος μου, Ἰωάννης Πέτσας.

Ἐχει τὸν τίτλο «Πρᾶξις» καὶ ὀποτελεῖ
ψήφισμα τῆς Κοινότητος Ἀρτσίστας χρο-
νολογούμενο στὶς 2 Μαρτίου 1896, δεκαέ-
τη χρόνια πρὶν ἀπὸ τὴν ἀποτίναξη τοῦ
τουρκού ζυγοῦ, τὴν ὁποία δέδαια ὅλοι
εὐχαριστοῦν, ἀλλὰ καὶ κανένας δὲν μπορο-
σε τόπε οὐδὲ προβλέψη μὲ σιγουριά. Ψηφί-
ζει ἡ συγέλευση τῶν κατοίκων τῆς κοι-
νότητος «μεθ' ὅλου τοῦ ἐκ κοινῆς καὶ ὁμο-
θύμου ἀποφάσεως ἀπορρέοντος κύρους».

Ἡ φύσις τοῦ ἀντικειμένου, «οἰασδήτινος
πυρκαϊᾶς», ὑποβάλλει τὴν ὑδέα ὅτι πιθα-
νῶς εἶχε παραγίνει τὸ κακὸ κατὰ τὸ προη-
γούμενο ἢ τὰ προηγούμενα ἔτη. Τὸ κα-
κὸ δὲν ἦταν πυρκαϊὰ ἀπὸ «τυχαία σύμπτω-
ση ἢ ἀπροσεξία», ἀλλὰ πυρκαϊὰ προξενη-
θεῖσα «ἄπὸ ἀτόμου ἐκδίκησιν πνέοντος». Στὴν πρώτη περίπτωση ὁ παθὼν ἀφίνε-
ται στὴν τύχη του. Ἀλλὰ στὴ δεύτερη πε-
ρίπτωση τὸ σύνολο, ἡ κοινότητα, συμμε-
ρίζεται τὴν τύχη του παθόντος. Ἡ ἀποζη-
μίωση του παθόντος μπαίνει στὴν κατη-
γορία τῶν «βασιλικῶν φόρων». Τὴν ζημιὰ
συμμερίζονται ὅλες οἱ οἰκογένειες τῆς κοι-
νότητος, ἀλλὰ καὶ οἱ ξένοι ὑπάλληλοι που
ὑπηρετοῦν στὴν Κοινότητα.

Στὸν κατάλογο τῶν διοικάτων που ὑ-
πογράφουν πολλοὶ θὰ διαγγωρίσουν τοὺς
παππούδες τους.

Ἐλπίζω θὰ δρῆς ὅτι εἶναι ἐνδιαφέρον
τὸ ψήφισμα, θὰ χαρῶ διν τὸ δημοσιεύσης
καὶ εὐχαριστῶ.

Μὲ πατριωτικούς χαιρετισμούς,
Καθηγητὴς Φώτης Πέτσας

Πρᾶξις

Δι' ἧς ἡ κοινότης Ἀρτσίστης, συγελθοῦ-
σα σήμερον ἐν τῷ κοινῷ τῶν ισυνεδριάσεων
τόπῳ καὶ τὴν περιφρούρησιν τῶν ατημά-
των τῶν κατοίκων ἀπὸ τῶν ἐκ χειρῶν ἀ-
δίκων καὶ ἀνόμων προερχομένων πυρκαϊ-
ῶν προθεμένη σκοπόν, ψηφίζει μεθ' ὅλου
τοῦ ἐκ κοινῆς καὶ ὁμοθύμου ἀποφάσεως ἀ-
πορρέοντος κύρους, τὰ ἔξης:

Α) Γενοιμένης οἰασδήτινος πυρκαϊᾶς κα-
λύδης τυνὸς ἢ θηριωνίας ἐνταῦθα ἢ ἐν Κα-
λυδίαις κειμένων καθῆκον ἀπαραίτητον τῆς
Μουχταριδημογέρουτίας κηρύττει τὴν διὰ
παντὸς μέσου ἐξακρίβωσιν τῆς ἀρχῆς καὶ
αἰτίας τῆς πυρκαϊᾶς.

Β) Ἐξακριβωθείσης τῆς ἀρχῆς καὶ αἰ-
τίας τῆς πυρκαϊᾶς, ἐποιμένως δήλου κατα-
στάντας, ὅτι οὐχὶ χεῖρες ἀνομοί καὶ ἀδι-
κοῦ προύξενησιν τὴν πυρκαϊὰν δι' ἐκδίκη-
σιν ἢ ἄλλην τινὰ αἰτίαν, ἀλλ' ἀλλο τι οἷον
τυχαία σύμπτωσις ἢ ἀπροσεξία, ἡ κοινό-
της ἐπαφήσιν ὅλου τὸ ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς
προξενηθέν κακὸν εἰς τὴν παθοῦσαν οὐκο-
γένειαν.

Γ) "Ἄν τούγαντίσιν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ πυρ-
καϊὰ προύξενηθη ὑπὸ ἀτόμου ἐκδίκησιν
πνέοντος, ἢ διὰ παῦσιν ἀπό τυνος ἐργασίας
ἢ δι' ἐπύπληξιν δι' ἀθέτησιν τῶν ὑποχρεώ-
σεων ἢ δι' οἰασδήποτε ἄλλη αἰτίαν, ὅπερ
ἐπόμενον, προσαποδειχθείσης καὶ διὰ πολ-
λῶν βασανισθείσης τῆς μὴ συνενοχῆς τοῦ
παθόντος εἴτε ἀμέσως εἴτε ἐμμέσως εἰς
τὴν πυρκαϊάν, ἡ Κοινότης τόπε ἐπιβάλλει
τοῦς Μουχταριδημογέρουσιν ἢ ἐκλέγει
τρεῖς ἐκ τῶν ἱετίμων καὶ εὐηρισκήσων
κατοίκων, ὃνα μετά τυνος πραγματογνώμο-
νος ἐξακριβώσασιν ἐπιτυπίως καὶ μεθ' ὅρ-
κου ἐν συγάγκῃ ἐπιβεβαιώσασι τὴν ἐπιγε-

Τὰ χωριά τοῦ Γράμμου τὸ 1963

Ἡταν Νοέμβριος τοῦ 1963. Κατεβαίνοντας ἀπὸ τὸ λεωφορεῖο στὴν Πυρσόγιανη μὲ περίμεναν τρία φορτηγὰ ζῶα. Καθάλλησα τὴν φοράδα μὲ τὴν κόκκινη βελέντζα στὸ σαμάρι καὶ στὰ ἄλδυὸ φορτώσαμε διάφορα ύλικά, τὰ ὅποια μέσω Λυκορράχης θὰ συνόδευα μέχρι τὸ δασικὸ φυτώριο Ἀετομηλίτσας, κοντὰ στὰ ἀλβανικὰ σύνορα, ὅπου καὶ ὁ προορισμός μου.

Ὑπῆρε τοῦσα τότε ὡς διαισικὸς ύπαλληλος αἰτὸ Διαισαρχεῖο Κονίτοης. Δὲν εἶχε περάσει πολὺς καιρὸς ποὺ εἶχα ἀφήσει τὰ θρανία καὶ μπῆκα στὴν ύπηρεσία τοῦ δάσους. Ἔνα ἐπάγγελμα ἐπάπονο καὶ ἐπικίνδυνο.

Προχωροῦμε λοιπὸν στὴν ἀριστερὴ

νοιμένην ζημίαν.

Δ) Τόν, ὡς εἴρηται, ἀδίκως παθόντα ἀποζημιοὶ προθύμως ἡ κοινότης, προκειμένου μὲν περὶ καλύδης εἴτε ἐγταῦθα εἴτε ἐν Καλυβίοις κειμένης, πληρώνουσα αὐτῷ ἀπαγτα τὰ διὰ τὴν τελείαν οἰκοδόμησιν ἀπαυτούμενα ἔξιδα, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν διὰ τὸ ύλικὸν τῆς οἰκοδομῆς, ἐκτὸς ἐν ὑποδείξη αὐτῷ τοῦτο ἄλλως, ἥγουν διὰ τῆς παραχωρήσεως τούτου ὑπὸ τῶν κατοίκων, ἄλλων παραχωρούντων δένδρα καὶ ἄλλων λίθους ἀλπ. προκειμένου δὲ περὶ θημωγίας τινός, ἀπαυτεῖται πρῶτον ἀκριβῆς ἐκτίμησις διὰ τὸν δίκαιον φόδον μὴ ὁ παθὼν μεγεθύνῃ σκοπίμως τὴν ζημίαν, ἐρωτωμένων καὶ μεθ' ὄρκου ἐν ἀνάγκῃ ἐπιβεβαιούμενων πάντων τῶν γεντόνων καὶ τῶν γνωριζόντων τὰ κτήματα καὶ τὴν παραγωγὴν δύναμιν τῶν χωραφίων τοῦ παθόντος, ἐξακριβωθείσης δ' οὕτω μετ' ἐπιμελείας καὶ διαφέροντος τῆς ἐκ τῆς καείσης θημωγίας προελθούσης ζημίας ἡ τοῦ πασοῦ τῶν καέντων δειμάτων, ἡ Κοινότης ἀποζημιοῖται τὸν παθόντα εἴτε δι' ἀναλόγου ἀριθμοῦ δειμάτων τοῦ καέντος εἴδους, εἴτε διὰ τῆς ἀξίας τῶν ἐπιψηφισθέντων ἐκάστῳ δειμάτων κατὰ τὴν κοινήν ἡ αὐτοπροσαίρεσσαν θέλησιν.

Ε) Διὰ τὴν κάλυψιν ποὺ ἐκ τῆς ἐγγρά-

δχθη τοῦ βουρκωμένου Σαραντάπορου, ποὺ ἀσυμμάζευτος στὴν κοίτη του πλημμυρίζει τὴν ποταμὰ ἀπὸ τὴν μὰ ρίζα τοῦ βουνοῦ ὡς τὴν ἄλλη, σκορπίζεται σὲ ἀμέτρητους πλοιάρους, βουΐζει καὶ παρασέρνει στὴν ὄρμή του θεόρατες κοτρώνες καὶ ξερριζωμένα δένδρα. Θὰ ἀναγκασθοῦμε πολλὲς φορὲς νὰ περάσουμε μέσα ἀπὸ τὴν ὑπουλη θολούρα του. Οἱ περισσότεροι καβάλλα πισωκάπουλα στὰ ζῶα, φωνάζοντας καὶ μανουβράροντας συνεχῶς μὲ τὸ καπίστρο μέχρις ὅτου πετύχουμε τὰ ρηχά, ἐνῶ τὸ νερὸ κοχλάζοντας πνιχτὰ φθάνει πάνω ἀπὸ τὸν ὄφαλό τους.

Εἴμαστε ἔνα κιαραβάνι μὲ 15 ζῶα φορτωμένα κατακέφαλα, κυρίως ζω-

φου ἀποφάσεως τῆς Μουχταροδημογερούτιας ἡ ἐπὶ τηροπῆς ἀποικημένου χρηματικοῦ ποσοῦ, ἡ Μουχταροδημογερούτια ἐπιψηφίζει ἐκάστη οἰκογενείᾳ τὸ ἀναλογοῦν αὐτῇ ἐκ τῆς ζημίας μέρος καὶ ἐπιβάλλει τῷ εἰσπράκτωρι, ἵνα ἀμυσθὶ συλλέξῃ τὴν ἀποζημίωσυν καὶ ἐγκαίρως ἐπιδώσῃ τῷ παθόντι ταύτην· ἀν ὡς ἐκ τῆς ἐποχῆς ἡ ὡς ἐξ ἄλλης τυρδὸς αἰτίας καταδειχθῆ ἀδύνατος ἡ ἀμέσως συλλογὴ τῆς ἀποζημιώσεως, ἀναστέλλεται τότε αὐτῇ διὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐρχομένου οἰκονομικοῦ ἔτους κατὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῶν δασιλικῶν φόρων, ἐπιψηφιζομένων καὶ τούτων.

Ἡ παροῦσα πρᾶξις ἐπεκτείνεται εἰς ἀπόστας τὰς οἰκογενείας τῆς ἡμετέρας κοινότητος καὶ ἐπιβάλλεται καὶ εἰς ὅλους τοὺς ξένους ταύτης λόγῳ ὑπαλληλίας ἐγκαταστημένων καὶ τούτων εἰς τὴν τῆς ἀποζημιώσεως κατ' ὀνάγκην εἴτε αἰγοδοσιῶν εἴτε βουκόλων εἴτε ἀγροφυλάκων ὅπτων... Ὅποιοι γραμμένη δὲ ὑφ' ἀπάστης τῆς κοινότητος καὶ ἐπικεκυρωμένη διὰ τὴν Ἑπικλητικήν καὶ διὰ τῶν Μουχταρικῶν σφραγίδων θὰ φυλάσσηται ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς Ἑπικλητίας καὶ θὰ κοινοποιεῖται τοῖς ἐκάστοτε Μουχταροδημογέρουσι καὶ τῇ ὑπαλληλίᾳ ἀπάσῃ.

τροφὲς προμήθειες γιὰ τὸν χειμῶνα καὶ ἀνὰ δυὸ - τρία ζῶα ἔνας ἀγωγιάτης. Αὐτὸ τὸ ταξίδι, θὰ κρατήσει περισσόπερο ἀπὸ τρεῖς ὥρες σ' ἔναν στενὸ δρόμο ποὺ τὸν ζυμώνουν οἱ ὄπλες τῶν ζώων καθὼς φιλιοῦνται ρουφηχτὰ μὲ τὴ λάσπη καὶ κάνουν τὸ νερὸν νὰ πετιέται μακρὺ καὶ νὰ μᾶς ριντίζει. Τριγύρω μας τὰ ἄγρια βουνὰ τοῦ Γράμμου μὲ τὶς ἀπότομες πλαγιές καὶ τὰ χίλια σχῆματα, ἀφήνουν μόλις ἔνα κοιμάτι ἀπὸ τὸν μελανιασμένο οὐρανὸν ἀκάλυπτο, ὥστε νὰ νοιμίζει κανεὶς πῶς τὸν βλέπει μέσα ἀπὸ πηγάδι.

Ο ἀέρας καὶ ἡ βροχὴ μαστίζουν τὸ πράσωπο. Τὸ ποτάμι ἀγκομαχάει. Ἀστριαπὲς αὐλακώνουν τὸν οὐρανὸν πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις καὶ οἱ βροντὲς ἀκούγονται πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια μας σὰν ἀπὸ τηλεβόα μ' ἔναν ξερὸν ἀπότομο κράτο, κι ὁ ἔνας κεραυνὸς διαδέχεται τὸν ἄλλο καὶ ποὺς πολλαπλασιάζει

Ἐν Ἀρτσίστῃ τῇ 2 Μαρτίου 1896 (ἔξ)

Ἡ Κοινότης Ἀρτσίστης

Γ. Κ. Λογοθέτης — Ἀναγνώστης Παπαγιαλάου — Ἀριστ. Κ. Γιέπης — Θ. Δ. Μανέκας — Κων. Λούμας — Δημ. Π. Φουρης — Θεμιστ. Ζαβρέκας — Ν. Κ. Βέλλος — Ζώης Ἀθανασίου — Γεώργ. Κωνσταντίνου — Ἀθαν. Ζάριος — Νικ. Κ. Πρωτόπαπας — Χ. Δ. Μανέκας — Ἀγδρ. Μ. Παγουνόπουλος — Μ. Π. Κώστας — Ιωάν. Παναγιώτου — Παπαδημήτριος Κυρατσίδης — Ἀθ. Οἰκονόμου — Ἀπόστ. Νικολάου Κων. Ζωτος — Ν. Παπαχαρίσης — Γιάτης Δημητρίου — Δημ. ἐ. Ζαρδούμης — Κων. Δ. Δούκας — Γρηγ. Κολοβὸς — Ἀγδρ. Οἰκονόμου — Κων. Νικολάου — Πρωκ. Ματσίνας — Γεώργ. Τόζιος — Λάζος Ιωάννου — Παν. Σουρᾶς — Θ. Βόσης — Ἀρ. Παγούνης — Ι. Δημητρίου — Δημ. Χαρίση — Θ. Ζιάπιακας — Παπαθωμᾶς Κατσίκης.

Οἱ Μουχταρίδες

Νικ. Κωνσταντίνου

Κων. Ἐξάρχου

(Τόπος Ἐκκλησ. Σφραγίδος)

(Χαρτόσημον)

Βεβαιωῦται τὸ γυήσιον
τῆς Ἐκκλησιαστικῆς σφραγίδος.

Ο Γραμματεὺς
Ἀριτ. Μ. Παγούνης

ἡ ἡχὴ στὰ φαράγγια. Ἡ γῆ ρουφάει ἄπληστα τὸ νερό, κουρκουτιάζει, βαραίνει καὶ γλυστρᾶ κατάφορτη ἀπὸ δένδρα σὰν λάβα ἡφαιστείου. Ἐκεῖ ποὺ πρὸ δλίγου ἴταν τὸ μονοπάτι τώρα ἔγινε ἔνας ὑπουλος γκρεμός, ὅπου τὰ νερὰ σὲ ἀμέτρητα ἀσταθῆ ρυάκια σκάβουν βαθειὰ τὴ σάρκα τῆς βουνοπλαγιᾶς. Ἡ χλαινὴ ἔγινε ἀσήκωπη πὰ ἀπὸ τὸ νερὸν ποὺ μπαίνει ἀπὸ τὸν λαμπὸ καὶ φθάνει, γλύφοντας τὸ κορμί, μέχρι τὶς ἀρβύλες. Τὸ κασκέτο κόλλησε σὰν μανιτάρι στὸ κεφάλι καὶ ἡ γκλίτσια στὰ γαντοφορεμένα χέρια πηγανοέρχεται μὲ κόπο στὰ καπούλια τῆς φοράδας.

Σὲ λίγο τὸ μονοπάτι στενεύει. Τὸ μουλάρι κοντοστέκεται καὶ τινάζεται ἀπὸ τὴ βροχή. Σημεῖο ὅπι πρέπει νὰ κατεβῶ γιαπὶ φθάσαμε σὲ ἐπικίνδυνη διάβαση. Αὐτὸ τὸ ἀνεβοικατέβασμα θὰ γίνει ἀρκετὲς φορὲς καὶ τελευτιά σταν παίρνουμε τὸν ἀνήφορο γιὰ τὸ χωριό. Ἐκεῖ ποὺ ὁ βράχος ἔχει φαγωθεῖ στὶ ρίζα του ἀπὸ τὸ ποτάμι καὶ πρέπει νὰ βαδίσουμε πάνω σὲ μὰ ἐξέδρα, τούμα - τούμα στὸ γκρεμό. Ἐδῶ θὰ κάνουμε ἔνα παράξενο κομπολδὶ ἀνθρώπων καὶ ζώων. Μὲ πὸ ἀριστερὸ χέρι θὰ κρατᾶμε τὸ καπάστρι τοῦ ζῶου καὶ μὲ τὸ δεξὶ τὴν οὐρὰ ποῦ προηγουμένου. "Ετοι λένε νοιώθουν κάποια ἀσφάλεια τὰ ζῶα σ' αὐτὸν τὸν κίνδυνο. Ο ἀέρας ἀνάμεικτος μὲ τὴ βροχὴ σπροβιλίζεται ψηλὰ στὴν ἐξέδρα καὶ ύστερα κατεβαίνει σὰν δίνη μ' ἔνα παράξενο σφύριγμα τὸ χεῖλος τοῦ γκρεμοῦ. Τὸ ποτάμι ἀπὸ κάτω κυκλώνει τὰ νερά που σὲ μὰ τεράστια ὀβύρα.

Αφοῦ περάσαμε καὶ αὐτὸ τὸ μέρος, φθάσαμε στὸν μύλο, ὅπου πρόσφατα κάποιος Λυκορραχίπης ποὺ τὸν δάγκωσε ἔνιας λυσσαμένος λῦκος καὶ βράχηκε, πέθανε καὶ συνέδεσε τὸ ὄνομά που μὲ τὸν μῦλο. Ἡ βροχὴ ξαφνικὰ κόπασε καὶ ἡ νύχτα ἔχει πέσει πὰ παντοῦ. Τσαλαβουτᾶμε στὰ λαιοπόνερα καὶ κτυπᾶμε τὰ ὑπάκουα ζῶα νὰ βιασθοῦν κι αὐτά. Ἀκολουθῶ ἀπὸ ἀρκετὴ ὥρα πεζὸς πίσω τους γιὰ νὰ βρίσκω τὸ δρόμο μου, γιαπὶ τὸ σκοτάδι δὲν ἀφήνει νὰ δῶ περισσότερο ἀπὸ λίγα βήματα μπροστά μου. "Αλλωστε εἶναι ἐπικίνδυνο νὰ ταξιδεύει κανεὶς καβάλλα μὰ

Ζήσος Καραπάνος

1. Στὸ τελευταῖο τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ, ὁ συνεργάτης κ. Ἀν. Εὐθυμίου, γράφει πώς κατὰ πληροφορίες ἀπὸ παλιοὺς Κονιτσιῶτες, ὁ Ζήσης Καραπάνος καταγόταν ἀπὸ τὴν Ἀπάνω - Κόγυτσα καὶ ἦταν ἔμπορος καὶ κτηματίας στὴν Ρουμανία.

Τὸ ὅτι ὁ Ζήσης (Ζῆσος) Καραπάνος γεννήθηκε στὴν Κόγυτσα, αὐτὸς εἶναι ἀναμφισβήτητο καὶ φαίνεται στὴν ἐπιγραφή, που ὑπάρχει σὲ πλάκα τῆς Μονῆς τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου, στὸ Βουκουρέστι, (ἱδρύθηκε τὸ 1647, ἀλλὰ ἀνακαινίστηκε ἀπὸ τὸν Ζῆσο Καραπάνο στὶς 8 Αὐγούστου 1829), που λέει:

«Ο σεπτὸς οὗτος γιὰς ἔρρυη χρόνῳ Ζῆσος δ' ὁ Καραπάνος ἔμπορος πέλει ὁ ἐκ Κούνισης Ἡπειρώτης τὴν πόντριαν στέγην ὑπερθεν αὐτὸν ἔκτείνας νέαν ἐκόσμησεν πάντη χρημάτων, μὴ φροντίσας χρυσῷ τε ἀδρῷ διαιδάλωπε μαριμάρῳ, Κειμηλίοις τε καὶ γραφαῖς ἐκλαμπρύνας ἀνθ' ὧν ἐλαφρὰν κατθανῶν γαίαν ἔχοι. Ζῆ γάρ ἐκεῖνος καὶ δικεῖν τεθηγκέναι εἰς ἄγνα ἀποιστάς κάμηρια σκηνώματα».

2. Βέβαια γιὰ τὸ κληροδότημα τοῦ Ζῆσου Καραπάνου πρὸς τὴν Κόγυτσα, δ. I.

τέτοια νύχτα σ' αὐτὸς τὸ δρόμο. Πρέπει δὲ ὅπως εἴμαι καταβρεγμένος νὰ κινοῦμαι κι ἐγὼ γιὰ νὰ μὴν ἀρπάξω κανένα κρύωμα.

Μὲ τὴν ἄφιξή μιας στὸ χωριὸ οἱ λιγοστοὶ κάτοικοι θὰ βγοῦν μὲ ἀναμπένους δαυλοὺς καὶ φανάρια στὰ χέρια νὰ μᾶς ὑποδεχθοῦν, νὰ βοηθήσουν στὸ ξεφόρτωμα τῶν ζώων, νὰ πάρουν τὶς παραγγελίες τους, νὰ μάθουν πὰ νέα. Οἱ περισσότεροι εἴναι γέροι ἀμίληποι, που σέρνουν τὰ πόδια τους στὰ καλντερίμια, ντυμένοι μὲ κονδρὰ ροῦχα. Σκιές ἐνδὲς κόσμου δικοῦ τους ὀλότελα ξένου στὸν ἐπισκέπτη. Ἡ ἐγκαπάλειψη, ἡ ἐρημιὰ σὲ μιὰ ξεπερασμένη σήμερα κοινωνία, σφύζουσα ἄλλοτε ἀπὸ ζωή, φέρνουν τὴ σφραγίδα τους στοὺς δρόμους, στὰ σπίτια, στὰ χωράφια, παντοῦ.

(Συνεχίζεται)

Λαμπρίδης αὐτὸς «περὶ τῶν ἐν Ἡπείρῳ Ἀγαθοειργημάτων» (Μέρος διεύτερο, σελίδα 186, ἔκδοση 1880) ἀναφέρει πώς: «ἡ ἀχάριστας τοῦ διαθέτου κόρη Σωσάννα ἀπέρριψε τὴν τελευταίαν καὶ ίερὰν τοῦ παπρὸς αὐτῆς θέλησην, προσδιαλούσα τὴν διαθήκην ἐκείνου».

3. Περιαιτέρω, δὲν ἔχει ἐρευνηθῆ ἐὰν καὶ κατὰ πόσο ἡ ἀρχαιτικὴ οἰκογένεια Καραπάνου τῆς Κόγυτσας ἦταν παλιὰ Κονιτσιώτικη οἰκογένεια ἢ ἔχει κάποια σχέση μὲ τὴ μεγάλη οἰκογένεια τῶν Καραπάνων τῆς Ἀρτας.

Γιὰ τοὺς Καραπάνους τῆς Ἀρτας (βλ. N. Παπαέλη Ἡπειρ. Εστία 1957, σελ. 497) λέγεται ὅτι προέρχονται ἀπὸ τὴν Ἀκαρνανία καὶ μάλιστα ἀπὸ τὴν κωμόπολη Ζάδιτσα, ὅπου ἐσώζοντο τὸν περασμένο ιωίωνα τὰ ἐριθίπια τοῦ μεγάρου τους καλούμενα Καραπιανέωνα.

Πάντως ὁ Κωνιταντίνος Καραπάνος, μέλος τῆς Γερουσίας τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδας μαζὶ μὲ τὸ Μαυρογιαρδάτο, λίγο μετά τὴν Ἐπανάσταση τοῦ 1821, δρίσκεται ἐγκαταστημένος μὲ ὅλη τὴν οἰκογένειά του, στὰ Γιάννινα, ὅπου καθὼς φαίνεται, τὸν ἔστειλαν οἱ Τούρκοι, ὅταν τὸν ἐπικαίουν αἰχμάλωτο. Στὰ Γιάννινα γεννήθηκαν τὰ πρία παιδιά του, κι ὁ ἐγγιαός του Κωνιταντίνος Καραπάνος, πρῶτος ἀνασκαφέας τῆς Δωδώνης, κι ἀργότερα βουλευτής, Γιπουργὸς κι ἀρχηγὸς κόμικας στὴν Ἐλεύθερη Ελλάδα.

4. Τίποτα δὲν ἀποκλείει κι ἡ οἰκογένεια τῶν Καραπάνων τῆς Κόγυτσας, νὰ προέρχεται ἀπὸ τὴν Ἀκαρνανία, καὶ νὰ μεταφέρθηκε στὴν Κόγυτσα, ἀπὸ τὸν Ἀλῆ Πασᾶ, σὰ «φεύγοι» (ὅμηροι), ὅπως γίνονται τόπε.

Πάντως καθὼς φαίνεται ὁ Ζήσης Καραπάνος ἦταν παγκρεμένος στὰ Γιάννινα, γαμπρὸς τῆς γνωστῆς οἰκογένειας Βρανᾶ καὶ τὸ σπύτι του στὰ Γιάννινα τὸ οἰκεῖ «διαφεντεμένο» ὁ Μουχτάρ Πασᾶς ἐφέντης. (Βλ. Ἡπειρωτ. Χρονικὰ 1939 σελ. 125, Σωκράτη Κουγέα. «Ἡπειρωτικὸ Αρχεῖο Σταύρου Ιωάννου»).

Γ. Λ.

Φωνή ἀπ' τὰ βουνά τῆς Ἡπείρου

‘Η ποίηση τῆς Μεγαλόχαρης

Τοῦ ΓΡΗΓΟΡΗ ΚΩΣΤΑ
Καθηγητῆς Θεολόγου

«Παρθένα μάνα,
ρόδος ἀμύραντο,
ἀγράμπελη ἀνθυσιμένη,
ποὺ ἀγκαλιάζεις τὸν ἄγριο Δρῦ, τὸ Θεό...».
(N. Καζαντζάκης)

Κυνηγημένος ἀπὸ τὸν καύσωνα καὶ τὴν
ρυπαρότητα τῆς Ἀθήνας, ποὺ παραλύουν
τὸ σῶμα καὶ τὴν σκέψην τρέχω στὴν Ἰ. Μο-
νή τῆς Μεγαλόχαρης τοῦ Στόμιου τῆς Κό-
νισσας γιὰ λουτρὸν γαλήνης, κατάδυση τῶν
πνευμάτων στὸ δέξιγόνιο καὶ διάλειμμα ἀπὸ
τὰ βιοτικὰ προβλήματα.

Μιὰ ιερὴ ἀπεραντωσύνη μὲ καταλαμβά-
νει κι ἀθελά μου ἔρχονται στὸ γοῦ σὲ στί-
χοι τοῦ δάρδου τῆς φυλῆς μας Διονυσίου
Σολωμοῦ: «Μάγεμα ἡ φύση κι ὅνειρο στὴν
ὅμορφιὰ καὶ χάρη».

Ἐνα ἀναγάλλιασμα στάζει στὴν φυ-
χὴ μου ἀπὸ τὰ δέντρα τῶν βουνῶν, ἀπὸ τὰ
καστανὰ καὶ κόκκινα χώματα ἀπὸ τὶς πέ-
τρες, κι ἀπὸ τὰ νερὰ τοῦ παταριοῦ, Αώου,
ποὺ τρέχουν.. τρέχουν γιὰ νὰ ποσίσουν τὰ
δυψασμένα χωράφια καὶ τὰ ζῶα. «Τοῦτες
τὶς ὥρες τρέμει ἡ καρδιὰ τὸν ἀνθρώπου ἀπὸ
τὸ γλυκασμὸν τῆς ζωῆς, κι ὀναρωτιέσαι
πῶς γίνεται καὶ κρύθεται ἡ κακία, τόση
κακία σὰν τὸ σκουλήριον τὸν ἀκούμητο, μέσα
στὸ ρόδο τοῦ Θεοῦ», ὅπως λέγει σὲ ἔνα
ἀπὸ τὰ ἔργα του ὁ ἀληθινὸς χριστιανὸς
Σιράτης Μυριβήλης. Μέσα στὸ ἀναγάλλια-

σμα ψυθυρίζεις χωρὶς νὰ τὸ θέλεις τὸ στίχο
τοῦ πρόσφατου Νομπελίστα παιγνῆ μας
Ἐλύτη: «Θεέ μου Πρωτομάστορα μ' ἔκτι-
σες μέσα στὰ βουνά...».

Ἐδῶ «σιγοῦν οἱ ἀνεμοὶ γιὰ νὰ μὴ ταρά-
ξουν τὴν εὐγένεια τῶν στιγμῶν». — «Ἀν-
θρωποι — μορφωμένοι ἐν ἀμύρφωποι, πλού-
σιοι καὶ φτωχοὶ — κοπιᾶστε γὰρ πάρετε
μαθήματα ἀπὸ τὴν μεγάλη Σχολὴ τῆς θείας
φύσης, ποὺ δίνει... δίνει χωρὶς γὰρ παίρνει.

Τὸ Μοναστήρι αὐτὸν δὲν ἔχει οὔτε διάκο,
οὔτε παπᾶ μόνιμο, μήτε καλόγηρους, ἔχει
ὅμως μόνιμους λευτουργούς: τὸ φιερούγι-
σμα τῶν πουλιών, τὰ νερά τῶν πη-
γῶν, τὸ θρόσμα τῶν δέντρων, τὰ νερά
τοῦ παταριοῦ καὶ τὴν χριστιανικὴν παράδο-
ση, ποὺ ὑπῆρξε ἡ πατρίδα τοῦ σκλαβω-
μένου "Εθνους μας καὶ τῆς φυλῆς μας κα-
τὰ τὰ δύσκολα χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας.
Ἡ παράδοση ὅμως αὐτὴ δὲν εἶναι ἀρχαιο-
λογία, ἀλλὰ ίστορία, («Μὴ νομίσετε πῶς
ἡρθα νὰ φέρω εἰρήνη στὴ γῆ. Δὲν ἦρθα
νὰ φέρω εἰρήνη ἀλλὰ πόλεμο». «Ἄλλοι μο-
νός σας Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκρι-
τές». «Ολοὶ οἱ πιστοὶ ἦταν σὰν μία οίκο-
γένεια καὶ τὰ εἶχανε ὅλα κοινά». «Ολοί^ς
τὸ πλῆθος τῶν πιστῶν εἶχανε μία ψυχὴ
καὶ μία καρδιὰ καὶ κανένας δὲν ἔλεγε πῶς
κάπιοι ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντά τουν εἶναι ἀστομ-
ικὴ ὑδιοκτησία, ἀλλὰ τὰ εἶχανε ὅλα κοινά
μεταξύ τους». «...Καὶ δίνανε στὸν καθένα
ἀνάλογα μὲ τὶς ἀνάγκες του». «Ἄληθινὴ
εὐτυχία εἶναι νὰ δίνεις καὶ δῶς νὰ
παίρνεις». «Κανένας νὰ μὴ ζητᾶ τὸ συμφέ-
οιν τὸ δυκό του, ἀλλὰ ὁ ἔνας νὰ
ζητᾶ τὸ συμφέρον τοῦ ἄλλου». «Ο ἔνας
νὰ σηκώνει τὰ δάρη τοῦ ἄλλου), ποὺ πρέ-
πε: νὰ βλέπει τὸν ἀνθρώπον σὰν πνευματικὸν
καὶ κοινωνικὸν ὄν. Ἀφοῦ εἶναι ίστορία πρέ-
πει νὰ περάσει στὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων
χωρὶς διαστροφὲς καὶ πλαστογραφίες.

Μέσα στὴ «σιωπὴ τοῦ Θεοῦ» μου ἔρχον-
ται: στὴ θύμη της μου τὰ λόγια τοῦ Ρωμα-

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΣΑΣ
πηγαίνει ΣΤΟ ΛΥΚΕΙΟ;
"Εχετε πρόσβλημα!!!
Έλατε νὰ βροῦμε μαζί¹
τὴν καλύτερη λύση.
Εκπαιδευτικός "Ομιλος
Έμμ. Μπενάκη 58
Τηλ. 3626.228 — 6448.010
Διεύθυνση:
ΠΑΝΑΓ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

νοῦ τοῦ Μελωδίου:

«Χαῖρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον».

«Χαῖρε, φιλασφούς μεσόφους δεικνύουσαν».

«Χαῖρε, τεχνολόγους ἀλόγους ἐλέγχουσα».

«Χαῖρε, ὅτι ἐμαράνθησαν οἱ δειγοὶ συζηταῖ».

«Χαῖρε, ὅτι ἐμαράνθησαν οἱ τῶν μύθων ποιηταί, ἡ γέφυρα ὄντως ἡ μετάγουσα, ἐκ θυνάπου πάντας πρὸς ζωὴν τοὺς ὑμνούντας γναῖς σε».

Τοῦ Θεοδίψατου Ὀδυσσέα ἀείμνηστου Νίκου Καζαντζάκη:

«Παρθένα μάνα,
ρόδοι ἀμάραντο,
ἀγράμπελη ἀνθισμένη,
ποὺ ἀγκαλιάζεις τὸν ἄγριο Δρῦ, τὸ Θεό...».

«Ἐμας εἶναι ὁ δρόμος ποὺ δῦνηγει πρὸς τὸ Θεό, ὁ δρόμος τῆς ἀνηφόρας».

Τοῦ μεγάλου δραματουργοῦ Σαΐξπηρ ἀπὸ τὸ ἔργο «Ἀντώνιος καὶ Κλεοπάτρα»: «Ο ἀστίμος μὲ προσπέρασε καὶ ἔχαισα πιὰ τὸ δρόμο μου γιὰ πάντα. Τῆς αεφαλῆς μου οἱ πρίχεις ἐπανωσιαστοῦν. Οἱ ἀσπριεις γιὰ ἀνωρυπότητα κατηγοροῦν τὶς μαῦρες καὶ αὐτὲς τὶς ἀσπρεις γιὰ δειλία καὶ ξεμωράματα...».

Τὴν ὀνειρεμένη προσευχὴν τοῦ Κωστή Παλαμᾶ, ποὺ ἀγγίζει τὴν καρδιὰ τῆς Ἐλλάδας καὶ τῆς χριστιανούνης! «Χριστέ μου, διοήθησέ μου γὰρ καθηθῶ μακρὺὰ ἀπὸ τὴν ικανία τῶν ἀνθρώπων. Βοήθησέ με γὰρ σὲ λατρεύω τὸ ὄλη μου τὴν ζωὴ... Βοήθησέ με γὰρ μένω ἀκλόνητος στὶς συμφορὲς καὶ δοκιμασίες τῆς ζωῆς καὶ γὰρ γίνοι ὁ λογισμὸς μου καθαρὸς καὶ λαμπρός, ὅπως τὸ φῶς τοῦ ἀντροῦ... Κάμε γάρ γίνοι τὰ λόγια καὶ τὰ ἔργα μου καθαρὰ καὶ ἀγνά, ὅπως τὰ κρίνα τῶν ἀγρών...».

Τοῦ ισιφοῦ καὶ συσχωστῆ Κων) νοῦ Τσάσου, πρώην Προέδρου τῆς Δημοκρατίας: «...Γιὴς ἀνθρωποις εἶναι ὁ ἀξιος τῆς σύντακτης ζωῆς, ὅχι ὁ ἀξιος τοῦ ἀπέραντου θανάτου...», «πρέπει τὸ ἀγαλμα ποὺ θὰ ἀφήσεις πίσω γὰρ ἔχει πάρει πρὶν φύγεις τὴν ἀρτιὰ του μορφή. Τὴν διείλεις αὐτὴν τὴν προσφορὰ στὴ ζωὴ, ποὺ τόσα χρόνια σὲ ἀνέθρεψε καὶ σὲ θέριμνε... Μὲ αὐτὸ τὸ τίμημα θὰ τὴν ξεπληρώσεις. Θὰ φροντίσεις τὴ μορφή σου, ὅχι γιὰ τὴν μίστεροφημία σου, μὰ ἀπὸ τὴ στοργὴ καὶ σεβασμὸ πρὸς τὴ ζωὴ τὴν ίδια» (Απὸ τὸ ἔργο του ἀφορισμοὶ καὶ Διαλογισμοί).

Τοῦ πρόσφατα Νομπελίστα καὶ βαθυτό-

χωστού Ποιητῆ μας Ἐλύτη:

«Ἐγα τὸ χελιδόνι,
καὶ γὰρ ἀνοιξη ἀκριβή,
γιὰ νὰ γυρίσει ὁ ἥλιος
θέλει δουλειὰ πολλή».

Θεέ μου Πρωτομέστορα,
μ' ἔκινσες μέσα στὰ βουγά.

Θεέ μου Πρωτομάστορα,
μ' ἔκλεισες μὲς στὴ θάλασσα.

Τοῦ ἐντιμότατου δικαστῆ κ. Ντεγιάννη: «Κύριε, Σὺ ποὺ θεᾶσαι ἀτάραχος τῆς καρδιᾶς μας τὴν πρικυμία, εἰρήνη χάριζε στὸ ἀνάξια πλάσματά Σου».

Κι' ἀποκοιμέμαι ἀπάνω τους ὅπως τὸ κῦμα πάνω στὰ κογχύλια, ποὺ τὰ βγάζει: ἀπὸ μόνιο του καὶ τὰ ρίχγει πάνω στὸ γιαλό. Νιώθω στὶς αἰσθήσεις τῆς ψυχῆς μου τὸ ἀπόμακρο ἄρωμα ὅλων ἐκείνων τῶν μαραμένων λουλουδιῶν, ποὺ στάθηκαν δρθια στὴν ὄχθη τῆς ζωῆς γιὰ λευτεριά, ἀγάπη, εἰρήνη, δικαιοσύνη, ἀνθρωπιά, ποὺ εἶναι τὸ συμπλήρωμα τῆς ζωῆς, πορευόμενα πρὸς τὴν ἀθανασία μὲ τὰ χέρια ἀπλωμένα σὲ μᾶς. Πόσο ματαιωπογοῦν οἱ ἀνθρώποι ποὺ δὲν πιστεύουν στὴν ἐλπίδα καὶ στὸ στοργικὸ χάδι τῆς Μεγαλόχαρης καὶ τοῦ Γιοῦ της! Γιατὶ σὲ κάθε προσπάθειά τους στὸ τέλος τοὺς περιμένεις γὰρ ἀποτυχία.

«Παρθένα Μάνα» καὶ «τῆς Δικαιοσύνης ἥλιε νογιτέ...». Ἐλάτε γὰρ γίνετε λευκὲς βαρκούλες στὸ πέλαγος τῆς ζωῆς μας. Τοῦτο τὸ ζητοῦμε, γιατὶ εἴστε γὰρ δωρεὰ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα καὶ γὰρ συνειδητηγή τῆς ἀνθρωπότητας. Γιατὶ εἴστε τὸ γῆμα ποὺ συνδέει τὸ παρελθόν, τὸ παρόν καὶ τὸ μέλλον. Πάντα θὰ σᾶς πληρώγουμε μὰ θέση σὲ μιὰ γωνιὰ τῆς ψυχῆς μας. Γιατὶ οἱ Ἡρώδηδες ζοῦν ἀκόμα, σ' ὅλα τὰ μήκη καὶ τὰ πλάτη τοῦ πλανήτη μας. Γιατὶ ὁ Χριστός-ἀνθρωπος πάσχει. Γιατὶ γὰρ εἶναι λάκκος ἀπὸ φαρμακερὰ φίδια τοῦ συμφέροντος καὶ τοῦ ἐγώ, ποὺ γάρ οἱ ἀπικρή τοῦ ἀνθρώπινου κακοῦ. Γιατὶ οἱ ἀνθρωποι εἴγιναν ἔγχροι τῶν ἀνθρώπων. Γιατὶ γίναμε «δυθοὶ χωρὶς ἐπιφάνεια καὶ ωκεανοὶ χωρὶς βάθος». Γιατὶ ὁ πλανήτης μας φωτίζεται ἀπὸ τὰ Πυρηνικὰ ὅπλα, μὲ τὰ ὅποια μπορεῖ γὰρ καταστραφεῖ 20 φορές. Γιατὶ ὁ σημερινὸς ἀνθρωπος ξοδεύει 500 δισεκατομμύρια δολλάρια γιὰ ταυτὸ δισάλι-

Γράμματα άναγνωστών μας

Αγρότης από το Γοργοπόταμο μάς γράφει: "Εχοντας τήν συμπαράσταση πολλών συγχωριανῶν μου ἀνέλαβα τήν πρωτοβουλία νὰ θίξω τὰ προβλήματά μας, που πιστεύω πώς δὲν εἶναι μόνον δικά μας ἀλλὰ καὶ τῶν περισσοτέρων ἀπὸ τὰ γύρω χωριά.

Κατάγομαι ἀπὸ ἔνα μικρὸ χωριό, τὸν Γοργοπόταμο Κονίτσης που βρίσκεται στοὺς πρόποδες τοῦ Γράμμου. Εἶχε ύψομετρο 960 μ., 90 κατοίκους τὸν χειμῶνα, ύπερδιπλάσιους τὰ ιαλοκαίρι. Απέχει 106 χιλ. ἀπὸ τὰ Γιάννενα. Εἶναι ἔνα γραφικώτατο — ὅπως καὶ τὰ ἄλλα — χωριό, βουτηγμένο στὸ πράσινο, ἀλλὰ ξεχασμένο ἀπὸ Θεὸ καὶ ἀνθρώπους.

Τὰ προβλήματα που καθημερινὰ ἀντιμετωπίζουμε εἶναι πολλὰ καὶ δξεμμένα ἀπ' ὅτι καὶ σεῖς θὰ διαπιστώσετε. Αὐτὰ ποὺ πρέπει ἀμέσως νὰ ἐπιλυθοῦν καὶ ἔχουν ἀμεση ἀντανάκλαση στὸ βιοτικό μας ἐπί-

καὶ Πυργικὰ ὅπλα, ἐνῶ πεθαίνουν ἑκατομμύρια πλάσματά Σας ἀπὸ τὴν πείνα. Γιατὶ τὰ ὑπαρξιακά μας προβλήματα μᾶς ἔχουν ὀδηγήσει στὰ ἐσωτερικὰ γηρατιὰ πρὸν νὰ γηράσουμε. Γιατὶ, ή ζωὴ μας ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινη ἀδυνία καὶ κακία, ἔγινε νύχτα χωρὶς ἔγημέρωμα καὶ χειμώνας χωρὶς ἀνοιξη. Γιατὶ γιὰ ἄλλο εἴμαστε πριωρισμένοι καὶ ἄλλο ἐπιδιώκουμε, ἐκτὸς δέδαια ἀπὸ ποίηση καὶ δύμορφιά. Γιατὶ ή ἀλήθειά Σας, ποὺ εἶναι ή ἵδια ζωὴ καὶ ἐκπροσωπεῖ τὸ φῶς σ' ὅλες τὶς ἀνθρώπινες διασπάσεις, «γνώσασθαι τὴν ἀλήθεια καὶ ή ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς», κρύβεται ἀπὸ τὸν ισχυρὸν μὲ μεθοδιεύμένη ἐπιμέλεια η τραυματίζεται καὶ ἄλλοτε τὴν ικατώνουν ἀκαριαῖα, μὲ ἀποτέλεσμα «νὰ παραδίνονται οἱ λαοὶ στὴ σφήκα καὶ στὸ ξενόχορτο». Γιατὶ γίνεται Καζανόδεις σπάταλοι σὲ ἔρωτικὲς κραυγὲς καὶ φωνήσεις καὶ συχουργοὶ μὲ στίχους γυμνοὺς ἀπὸ περιεχόμενο, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ρημάζουν τὰ παιδιά, ποὺ τὰ εὐλόγησες ὅταν ήταν στὴ γῆ, γιατὶ εἶναι οἱ κάτοικοι τοῦ οὐρανοῦ, ἀγνὰ σὰν τὰ κρίγα τοῦ ἀγροῦ καὶ ή ἐλπίδα τῆς αὔριο. Γιατὶ οἱ γενήτορες ἔχουν συνειδητοποιήσει πέρα ώς

πεδο, εἶναι ἐκεῖνα ποὺ παραμένουν ἄλυτα ἀπὸ τὸ 1960. Εἶναι ἐκεῖνα ποὺ ἐπὶ 20 χρονια μόνον ὑποσχέσεις παίρνουμε, εἶναι τελικὰ ἐκεῖνα ποὺ κάθε χρόνο πέφτουν θύματα κάποιας βουλευτικῆς ύπόσχεσης.

"Ας δοῦμε ὅμως ὀναλυτικώτερα μερικὰ ἀπὸ αὐτά, ποὺ στὸν αἰῶνα ποὺ ζοῦμε ἀποκτοῦν ἴδιαίτερη σημασία:

1) ΤΗΛΕΦΩΝΟ: Γιὰ νὰ ἐπικοινωνήσεις χρειάζονται ώρες καὶ προπάντων πολλὴ τύχη. Εὰν κάποιος ἀρρωστήσει καὶ εἶναι τυχερὸς γλυτώνει, διαφορετικά, ὀντὶ μὲ τὸν γιατρὸ ἐπικοινωνεῖ μὲ τὸν κάτω κόσμο. Χρεωνάμαστε ἐπὶ πλέον καὶ τὴν ἀδιαφορία τοῦ Ο.Τ.Ε., ποὺ ὅταν στὴν προσπάθειά μας νὰ τηλεφωνήσουμε, πληρώνουμε τηλεφ. μονάδες γιά... ἀνύπαρκτα τηλεφωνήματα. "Υπάρχει ἐπὶ πλέον μόνον μιὰ γραμμὴ μὲ δύο τηλέφωνα — ἔνα τῆς ἀστυνομίας καὶ τὸ ὄλλο τοῦ χωριοῦ.

· Η λύση δὲν εἶναι καὶ τόσο δύσκολη,

πέρα τὰ λόγια τοῦ σοφοῦ ποιητῆ Βάρυκλη «ποὺ νὰ σὲ κρύψω γιόκα μου νὰ μὴ σὲ φθάσουν οἱ κακοί». Γιατὶ γίναμε τυφλοί, πευσματάργηδες καὶ τρέχουμε στὴν καταστροφή μας. Γιατὶ πάμε ἀπὸ ἔεγέλασμα σὲ ἔεγέλασμα, ἀπὸ τὴν ὀγωνερότητα στὴν φευδαρίσθηση καὶ χανόμαστε στὸ θαύμα τοῦ μεγαλείου μας. Γιατὶ γίναμε ἔχθροι τῆς καινοτομίας καὶ τοῦ ἐκαυτοῦ μας. Γιατὶ γύρω μας καὶ μέσα μας εἶναι παντοῦ ὄμιχλη. Μόνο μὲ τὴν ἐγθρόνυσή σας μέσα μας θὰ παλεύουμε γιὰ τοὺς ἀδύνατους, τοὺς πεναζιμένους γιὰ τραφή καὶ λευτεριά θὰ δικούμε λίγη παρηγοριά στοὺς ἀπελπισμένους, θὰ πληγώνουμε τοὺς παχύδερμους, θὰ ξύγουμε τοὺς σοβάδες ἀπὸ τὶς Μαρίες-γυναῖκες τοῦ χθὲς καὶ τοῦ σήμερα, ποὺ εἶναι οἱ ἀχείδες τοῦ ήλιου καὶ συμπορεύονται μὲ τοὺς ἄντρες θάλασσα σ' ὅλες τὶς πτυχὲς τῆς ζωῆς, ὡστε νὰ λάμψουν οἱ ὄψεις τοὺς σ' ὅλη τους τὴν δύμορφιά καὶ ἔκπαγλη. Θὰ ἀγωνιζόμαστε γιὰ τὴν ἀλήθεια καὶ τὴν ἀρετή, ποὺ δὲν χαρίζονται ἀλλὰ κατακτιούνται, ὅπως λέγει καὶ δ Πλάτων: «τῆς ἀρετῆς οὐδένα δεῖ θεωρεύειν».

δπως θὰ μᾶς ποῦν πάλι οἱ ἄρμόδιοι. Στὸ διπλανὸ χωριό — Βούρμπιανη — οἱ περισσότεροι κάτοικοι ἔχουν αὐτόματα τηλέφωνα σπίτια τους. Θὰ μποροῦσε κάλλιστα δὲ Ο.Τ.Ε. νὰ ἐπεκτείνει τὴν γραμμή του κατὰ 5 χιλ. ὡς τὸ χωριό μας, καὶ ἄλλα τόσα περίπου γιὰ τὰ ὑπόλοιπα 4 χωριά ποὺ ἀντιμετωπίζουν τὸ ἴδιο δξὺ πρόβλημα. Μάλιστα ἔδω καὶ χρόνια ἐκκρεμοῦν αἰτήσεις ὅλων περίπου γιὰ αὐτόματη τηλεφωνικὴ σύνδεση.

2) ΔΡΟΜΟΣ: Ἐδῶ τὸ πρόβλημα εἶναι πραγματικὰ ὀδυνηρδ. 15 - 20 χιλ. ἀσφάλτου χρειάζονται γιὰ νὰ ἐξυπηρετηθοῦν 8 χωριά!! Πλὴν δμως παρὰ τὶς ἵκεσίες καὶ παρακλήσεις ὅλων μας καὶ τὶς διαθεσιώσεις τῶν ἄρμοδίων, δὲ δρόμος παραμένει χρόνια δὲ ἴδιος. Ἐμεῖς προτείνουμε τὰ ποσὰ ποὺ «διατίθενται» ιάθε χρόνο γιὰ τὴν συντήρησή του, νὰ διατεθοῦν ἐφ' ἀπαξ γιὰ ἀσφαλτόστρωση. "Ετσι καὶ ἀλλοιῶς ἡ κατὰ καιροὺς χρηματοδότηση γιὰ τὴν συντήρηση δὲν σημαίνει καὶ δμαλὴ βατότητα.

3) ΥΔΡΕΥΣΗ: Τὸ χωριό μας εἶναι στὴν κυριολεξία πνιγμένο στὰ νερά... Ἐν τού-

τοις τὸ καλοκαίρι οἱ κάτοικοι ὑποφέρουν ἀπὸ νερό!!! "Ἐχουν γίνει προσπάθειες ἔδω καὶ 4 χρόνια γιὰ καινούργια ὕδρευση, ἔχουν τοποθετηθεῖ σωληνώσεις, ἀλλὰ τὸ νερό... νεράκι.

4) ΣΤΕΓΑΣΗ: Τὰ σπίτια μας ἔχουν χτιστεῖ ἔδω καὶ ἔναν αἰῶνα! Πουθενὰ σὲ κανένα πολιτισμένο μέρος, ἀπ' δτι γνωρίζουμε, δὲν στεγάζονται — στὸ ἴδιο οὔκημα — ἄνθρωποι καὶ ζῶα μαζί!! Μάλιστα! ἄνθρωποι καὶ ζῶα μαζί. Ἀποτέλεσμα: πέρσυ καὶ πολλὲς ἄλλες φορὲς τὸ μισὸ περίπου χωριὸ ἐπαθε μελιταῖο. Πρόσφατα στὴν περιοχή μας δίνονται «στεγαστικὰ» δάνεια ὑψους 200.000 δρχ. — ἐὰν εἶναι δυνατὸν σήμερα νὰ φτιάξει κανεὶς τίποτε μὲ αὐτὸ τὸ ποσό. "Ομως κι ἀπ' αὐτὰ δόθηκαν μόνον 3 δάνεια.

5) ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ: 5 χωριά (Χιονιάδες, Γοργοπόταμος, Πληκάτι, Ἀσημοχώρι, Ὁξα) δὲν ἔχουν Ἀγροτικὸ Ιατρεῖο καὶ ἐξυπηρετοῦνται ἀπὸ τὸ Ἀγροτικὸ Ιατρεῖο τῆς Πυρσόγιανης καὶ Βούρμπιανης, ποὺ βρίσκονται μακρυά. Τὰ χωριά μας αὐτὰ ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ δικό τους Ιατρεῖο, γιατὶ εἶναι ἀπομακρυσμένα καὶ δὲν μποροῦν νὰ ἐξυπηρετηθοῦν ἐξ ἀποστάσεως. Πρέπει νὰ ίδρυθεῖ στὸ ικεντρικώτερο ἀπ' τὰ 5 χωριά Ἀγροτικὸ Ιατρεῖο.

6) ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ: Εἶναι ἀνύπαρκτη. Τὸ μόνο ποὺ ζητᾶμε εἶναι νὰ ἐγκατασταθεῖ ἀναμεταδότης τηλεοράσεως, ὅστε νὰ μὴν στερούμαστε αὐτὴ τὴν ψυχαγωγία — ἀν αὐτὸ εἶναι ψυχαγωγία.

ΑΛΗΘΕΙΑ: Ποιά εἶναι ἡ ἴδιαίτερη μεταχείρηση τῶν ἀκριτῶν; Ποιά εἶναι τὰ κίνητρα ποὺ θεσπίστηκαν γιὰ νὰ μὴν φύγουν καὶ οἱ τελευταῖοι κάτοικοι τῶν ἀκριτικῶν περιοχῶν;

Τελειώνουμε μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἀκουσθεῖ — μέσα ἀπὸ τὶς στῆλες σας — ἡ ἀπεγνωσμένη καὶ πικραμένη φωνὴ τοῦ ἐγκαταλελειμένου ἀκρίτα ἀγρότη ποὺ ἀρνήθηκε νὰ ἀνταλλάξει τὴν πατρικὴ γῆ μὲ τὶς ἀπολαύσεις τοῦ τεχνικοῦ πολιτισμοῦ, ποὺ προσφέρει ἡ Πόλη.

Εὐχαριστῶ γιὰ τὴ φιλοξενία
"Ἐνας ἀγρότης

Ἀγαπητὴ «Κόγιτσα»,

Τιμοῦμε, τοὺς ἀνθρώπους, τῶν ἔργων.
Νὰ γοιώθουν, περήφανοι γιὰ ὅ,τι, καλὸ ἔχουν κάνει. Νοιώθουμε, χαρὰ καὶ παρηγό-

‘Η ὁδοντίατρος

ΑΝΝΑ ΘΕΟΔΩΡΟΥ - ΣΤΡΑΤΟΥ

ἀπὸ τὴν Πουρνιά

σύζυγος τοῦ Βαγγέλη Στράτου

ἀπὸ τὸ Μάζι

ἄρχισε τὶς ἐργασίες της
στὸ ὁδοντιατρεῖο της

N. Ἡράκλειο (Αἴνου 6)

Τηλ. 2756.380

Βασιλικὸς Πολτός
γνήσιος

Ζητεῖστε τὸν ἀπὸ τὸν παραγωγὸ⁺
συμπατριώτη μας

ΒΑΓΓΕΛΗ ΖΟΥΚΗ

όδὸς Βασ. Κων)νου 136 — Νάουσα

Τηλ. 0332 — 22.540

να γι' αὐτούς.

Μιὰ παράδοση, στὸν τόπο μας συνεχίζεται. Χρέος κάθε πατριώτη, εἶναι νὰ δοηθήσει τὴν «Κόνιτσα», νὰ σταθεῖ καὶ νὰ μεγαλώσει. Νὰ υπάρχει, σὲ κάθε σπίτι. Εἶναι γι' φωνὴ τῆς ἐπαρχίας μας.

Εἶναι:

Μιὰ γλυκειὰ φωνὴ, που μᾶς θυμίζει, τὶς ρίζες μας.

Μιὰ φωνὴ ἀγάπης, γιὰ τὸν τόπο μας.

Μιὰ φωνὴ, που θυμίζει, τὶς ἀνθρώπινες ἀξίες τοῦ τόπου μας.

Μιὰ φωνὴ, χρέος, νὰ ἀκούγεται συγέχεια, ἀπὸ τὰ περήφανα γιάτα, τῶν χωριῶν μας.

Μιὰ φωνὴ, που πρέπει νὰ μᾶς θυμίζει: Τὰ ἔργα μένουν.

Ἐσύ — ἀποιος κι' ἂν εἶσαι — τί καλό, ἔκανες στὸ χωριό σου;

Αὐτό, τιμοῦμε καὶ μετροῦμε.

Ἀγάπη, διμέροια, χαρά, γοιωκωριό καὶ δουλειά:

«Νὰ ξαναγίνουν
πάλι τὰ χωριά,
ἀνθένιο περιβόλι
καὶ νὰ χορεύουν ὅλοι».

Κάθε χρόνο κι' ἔνα ἔργο στὰ χωριά μας. Αὐτὸ τιμᾶ, κι' αὐτοὺς που μένουν καὶ τοὺς παξιμερένους.

Γιὰ ἔνα καλὸ παρόν
κι' ἔνα καλύτερο μέλλον.

Μὲ ἀνθρώπινες εὐχές, ἀγάπης καὶ προκοπῆς.

Πάντα κοντά σας
ΓΙΑΝΝΗΣ Π. ΠΑΠΑΜΙΧΑΛΗΣ

Πρὸς

Τὸ περιοδικὸ «Κόνιτσα»

Σᾶς γράφω ἀπὸ τὴν Ἡλιόρραχη καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ δημοσιεύσετε τὴν ἐπιστολή μου, γιὰ νὰ ἴδοιν οἱ ἄρμόδιοι καὶ τὰ δικά μας προβλήματα, μήπως καὶ ἐνδιαφερθοῦν.

— Τὸ μικρό μας χωριό ἔχει τὰ προβλήματά του κι' αὐτὸ ποὺ δὲν εἶναι μικρά.

— Μᾶς βεθαίωσαν ἀπὸ πέρσι ἀπὸ τὴν Κεντρικὴ Ὑπηρεσία τοῦ ΟΤΕ δτι ὅλα εἶναι ἔτοιμα καὶ μέσα στὸ 1979 θὰ μᾶς ἐγκαταστήσουν 20 τηλέφωνα στὸ χωριό μας.

Πλησιάζει νὰ τελειώσει τὸ 1980 καὶ πουθενὰ τηλέφωνα. Τρέχουμε ἀπὸ τὴν μιὰν ἄκρη τοῦ χωριοῦ στὴν ἄλλη γιὰ τὸ μοναδικὸ τηλέφωνο καὶ καταλαβαίνετε δτι εἶναι δύσκολο καὶ πολλὲς φορὲς ἀδύνατο νὰ συνεννοηθοῦμε μὲ τὸν ύπόλοιπο κόσμο.

— "Άλλο σοθαρὸ ζήτημα εἶναι δὲν αναδα-

σμὸς τοῦ Κάμπου τῆς Κόνιτσας, ποὺ ἔχουμε καὶ ἔμεῖς τὰ χωράφια μας. Αὐτὴ ἡ δουλειὰ ἀργεῖ πολὺ, τὰ ἔργα δὲν προχωροῦν, καθυστεροῦν πολύ. Στὸ μεταξὺ τὰ χωράφια μας ἀχρηστεύθηκαν, γιατὶ δὲν ποτίζονται πιὰ καὶ πολλὰ κόπηκαν ἀπὸ τοὺς δρόμους καὶ τὰ καινούργια αὐλάκια.

— Η παραγωνὴ ἔπεσε καὶ ὅλοι φωνάζουμε νὰ τελειώσει γλήγορα δὲν αναδασμός. Γράψτε καὶ σεῖς. Φωνάξτε καὶ σεῖς.

— Στὸ κέντρο τοῦ χωριοῦ μας ἔχουμε ωραῖο μέρος μὲ πανύψηλους δρῦς. Θὰ μποροῦσε ἐκεῖ νὰ γίνει μιὰ ωραία πλατεῖα, ἐνας κῆπος, μιὰ παιδικὴ χαρά, ποὺ ὅλα αὐτὰ μᾶς λείπουν. Ἀλλὰ χρειάζονται χρήματα ποὺ δὲν ἔχει ἡ Κοινότητά μας. Πρέπει νὰ μᾶς ἐνισχύσει καὶ ἡ Νομαρχία μὲ ἓνα κονδύλιο καὶ μὲ ἓνα ικαλὸ σχέδιο τῆς μηχανικῆς ύπηρεσίας γιὰ νὰ γίνει κάτι καλὸ καὶ ὅμορφο καὶ στὸ χωριό μας.

— Αφήνω τελευταῖο τὸ προσωπικό μου ζήτημα, ἀλλὰ θὰ δεῖτε δτι κι αὐτὸ δὲν εἶναι μόνο προσωπικό. "Εχτισα ἓνα σπίτι, ἀφοῦ ἐκανα μιὰ αἴτηση στὴν Ὑπηρεσία Ἐποικισμοῦ ποὺ Νομοῦ Ιωαννίνων νὰ μοῦ παραχωρήσει οἰκόπεδο, γιατὶ τὰ οἰκόπεδα στὸ χωριό μας τὰ διαθέτει ἡ Ὑπηρεσία αὐτή. Ἡ ἀπάντηση ἀργοῦσε, γιατὶ ἔπρεπε νὰ γίνει ἐκδίκαση καὶ ἔγὼ ἔχτισα τὸ σπίτι στὸ μεταξὺ. Τώρα δὲν μοῦ δίνουν τίτλο ίδιοκτησίας γιὰ τὸ οἰκόπεδο ποὺ ἔχτισα τὸ σπίτι καὶ κατοικῶ, ἀν καὶ ἔχω δλες τὶς νόμιμες ἀδειες γιὰ τὸ χτίσιμο ἀπὸ δλες τὶς ύπηρεσίες, Πολεοδομικὸ ικλπ. Καὶ ἡ ἀρνησή τους στηρίζεται στὴ δικαιολογία δτι ἀφοῦ εἶμαι συνταξιούχος, δὲν εἶμαι γεωργός. Ἐνῶ ἔγὼ ἔχω δικά μου 30 στρέμματα καὶ τὰ καλλιεργῶ.

Τὸ ίδιο συνέβη καὶ μὲ μιὰ συγχωριανή μου. Ἀπὸ τὸ 1973 ἐκανε αἴτηση γιὰ παραχώρηση οἰκοπέδου καὶ τὸ 1979, ύστερα ἀπὸ 6 χρόνια, ποὺ στὸ μεταξὺ αὐτὴ ἔχτισε τὸ σπίτι καὶ κατοικεῖ, τῆς ἀπαντοῦν δτι κακῶς ἔχτισε καὶ δὲν τῆς δίνουν τίτλο ίδιοκτησίας.

Δυὸ σπίτια καινούργια χτίστηκαν στὸ χωριό μας καὶ οἱ ἀρμόδιοι δὲν μᾶς παραχώρησαν τὰ οἰκόπεδα τῶν σπιτιῶν μας.

Παραχώρησαν οἰκόπεδα σὲ μερικοὺς ἄλλους χωριανούς, ἀλλὰ οἱ ἀνθρώποι πῶς νὰ χτίσουν, ἀφοῦ δὲν χορηγοῦνται δάνεια;

— Εγὼ ἀντὶ νὰ χτίσω σπίτι στὰ Γιάννινα ἢ στὴν Ἄθηνα, προτίμησα νὰ διαθέσω τὰ νορήματά μου καὶ νὰ χτίσω στὸ χωριό μου. Βλέπω δμως δτι δυστυχώς μὲ τὴ νοοτροπία ποὺ ἔχουν οἱ ἀρμόδιοι, διώχνουν τὸν κόσμο ἀπὸ τὰ χωριά μας, ἀντὶ νὰ τὸν προσελκύσουν. Εἶναι πολὺ λυπηρὸ καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ γράψετε καὶ σεῖς γιὰ τὸ ζήτημα αὐτό.

— Ηλιόρραχη, Αὔγουστος 1980
Χρῆστος Καρρᾶς

Πολιτιστική κίνηση στήν έπαρχία μας

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ ΣΤΟ ΓΑΝΑΔΙΟ

Στις 16 Αύγουστου έγινε στὸ Γαναδιὸ πανηγυρικὴ συνεστίασῃ. Πῆραν μέρος οἱ χωρισμοὶ, μόνιμοι καὶ ταξιδεμένοι ποὺ παραθέριζαν στὸ χωριό.

Όμαδικὸ τὸ γλέντι κράτησε ἀπὸ τὸ βράδυ ὡς τὶς πρωΐνες ὥρες τῆς ἐπομένης μὲ κέφι καὶ ἐνθουσιασμὸ καὶ ἔδωσε τὴν εὔκαιρία νὰ ξαναζήσουν οἱ μεγαλύτεροι παλιοὺς ικαροὺς καὶ νὰ μεταλάθει ἡ νεολαία ἀπὸ τὴν ψυχὴ τοῦ τόπου μας.

Σ' αὐτοὺς ποὺ πῆραν τὴν πρωτοβουλία τῆς ὀργάνωσης τῆς ώραίας αὐτῆς ἐκδήλωσης ἀξίζουν συγχαρητήρια.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΚΩΝΙΤΣΑ

Στὶς 24-31 Αύγουστου δργανώθηκε στὴν Κόνιτσα μὲ τὴ συμπαράσταση τοῦ Δήμου καὶ τὴν ἐνεργὸ συμμετοχὴ τοῦ ἐξωραϊστικοῦ συλλόγου καὶ τῶν προοδευτικῶν νέων τῆς Κόνιτσας, ἡ Πολιτιστικὴ 'Ἐθδομάδα «Τ» ἀγκωνάρι».

— "Ολες τὶς μέρες τῆς Πολιτιστικῆς 'Ἐθδομάδας, λειτούργησε στὸ χῶρο τοῦ Κέντρου Νεότητας "Εκθεσης Ζωγραφικῆς τοῦ 'Αντώνη Φαρίδη καὶ "Εκθεση Φωτογραφίας. "Εγιναν ἐπίσης προβολὴ σλάϊτς μὲ θέματα ἀπὸ τὸ χῶρο τῆς ἐπαρχίας μας ἀπὸ τὸν κ. Σωτήρη Τουφίδη.

"Εντονη διαμαρτυρία γιὰ τὰ λουτρά

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΚΟΝΙΤΣΗΣ
ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΕΩΣ
ΙΑΜΑΤΙΚΩΝ ΠΗΓΩΝ ΚΟΝΙΤΣΗΣ
ΠΥΞΑΡΙΑΣ καὶ ΚΑΒΑΣΙΛΩΝ

· Αριθ. Πρωτ. 1988

- 1) Πρόεδρον Κυθερινήσεως
- 2) 'Υπουργὸ Συντονισμοῦ
- 3) 'Εφημερίδα «ΝΕΑ»
- 4) 'Εφημερίδα «Βραδυνὴ»
- 5) 'Εφημερίδα 'Ιωαννίνων «Ἐλευθερία»
- 6) 'Εφημερίδα 'Ιωαννίνων «Πρωΐνδες Λόγιος»
- 7) 'Εφημερίδα 'Ιωαννίνων «Ἡπειρωτικός Αγών»

Συνῆλθε σήμερα ἐκτάκτως στὶς 15.7.1980 τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Συνδέσμου 'Εκμεταλλεύσεως Ιαματικῶν Πηγῶν Κονίτσης - Πυξαριάς καὶ Καβασίλων καὶ ἀποφάσισε τὰ πιὸ κάτω, ὅστε ἀπὸ τὴν ἀκύρωση ποὺ ἔκανε ἡ Νομαρχία στὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας τοῦ 'Υδροθεραπευτηρίου Καβασίλων.

Νὰ διαμαρτυρηθεῖ ἔνσωνα μαζὶ μὲ τοὺς ἀνάστατους καὶ ἀγανακτισμένους κατοί-

κους τῆς Ἐπαρχίας ποὺ διέπουν νὰ ἀναβάλλεται: συνεχῶς ἡ κατασκευὴ τοῦ 'Υδροθεραπευτηρίου Καβασίλων.

Η τακτικὴ αὐτὴ μᾶς ὀναργάζει νὰ πιστέψουμε πώς τὸ Κράτος δὲν μᾶς συμπαραστέκεται, γιατὶ ὅστε ἀπὸ τὴν ἀποστολὴ τῆς μελέτης στὶς 16.10.1978 ἀπὸ τὸν ΕΟΤ καὶ τὸ Ενδικὸ Πρόγραμμα τῶν 'Αγροτικῶν Οἰκιστικῶν Κέντρων Νομοῦ Ιωαννίνων νὰ πληρωθοῦν 2.500.000 δρχ. γιὰ ἔργασίες μέχρι 31.10.1978, οἱ πιστώσεις, χάνονται ἀδικαιολόγητα.

Η ἀκύρωση τῆς δημοπρασίας ὀναβάλλει γιὰ ἔνα ἀκόμη χρόνο τὴν κατασκευὴ τοῦ ἔργου καὶ ἀπογοήτευσε τοὺς κατοίκους τῆς ἀκριτικῆς μᾶς περιοχῆς ποὺ μὲ λαχτάρα περίμεναν τὴν λειτουργία γιὰ νὰ δώσει ζωὴ στὸν τόπο μας.

Οἱ ἀκυρωτισμοὶ ποὺ ακθηρίσουν ταλαιπωροῦνται στὰ χαλίκια τῶν πηγῶν γιὰ νὰ δροῦν θεραπεία καὶ ἀπογοήτευονται ὅταν διέπουν ἀπέναντι τους νὰ λειτουργοῦν τὰ οπερπολυτελῆ 'Αλβανικὰ λουτρά.

Μαζὶ μὲ τοὺς δημότες μᾶς ἐγώνουμε καὶ μεῖς τὴ φωνὴ τῆς διαμαρτυρίας καὶ κάνου-

Στις 27)8 έγινε στήν Κεντρική Πλατεία λαϊκό γλέντι μὲ τὸ συγκρότημα τοῦ Μ. Πανουσάκου, ποὺ παρουσίασε τὰ δημοτικά μας τραγούδια.

Καὶ τὴν Παρασκευὴ 29)8 στὴ μεγάλη αἴθουσα τοῦ Κέντρου Νεότητας, δργανώθηκε μουσικοφιλολογικὴ βραδιά.

Οἱ ἐκδηλώσεις αὐτὲς ἀποτέλεσαν ἔνα γεγονός γιὰ τὴν πόλη τῆς Κόνιτσας καὶ γι' αὐτὸ ἀξίζει νὰ σταθοῦμε ἡ μᾶλλον νὰ περιηγηθοῦμε πρῶτα τὶς αἴθουσες τοῦ κέντρου Νεότητας. Οἱ πίνακες ποὺ ζωγράφου Ἀντώνη Φαρίδη τράβηξαν ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τὴν προσοχὴ πολλῶν ἐπισκεπτῶν. Στέκονται μπροστά τους μὲ προσοχή, μὲ κατάνυξη. Προσπαθοῦν νὰ ἐμβαθύνουν στὸ νόημά τους, προβληματίζονται. Συγχαίρουμε τὸν κ. Φαρίδη καὶ τὸν εύχαριστοῦμε, γιατὶ μὲ τὴν ἔκθεσή του ἀνεβάζει τὴν αἰσθητικὴ καλλιέργεια τοῦ λαοῦ.

‘Ο κ. Τουφίδης ἔχει τὴν τέχνη στὸ αἷμα

Καβασίλων

με γνωστὸ σὲ κάθε ὑπεύθυνο, γιατὶ ἐκτὸς ἀπὸ τὴν αἰκονομικὴ καὶ θεραπευτικὴ ὥφελευ ποὺ θὰ προκύψῃ ἀπὸ τὴ λειτουργία τῶν λουσρῶν εἶναι καὶ ἐθνικῶς ἀπαράδεκτο γὰρ μᾶς βλέπουν οἱ γείτονές μας Ἀλβανοὶ γὰρ λουζόμαστε στὶς γοῦνδες καὶ στὶς λουτσες.

Τὸ Διωκτήδο Συμβούλιο τοῦ Συνδέσμου Ἐκπιεταλλεύτεως Ἰαματικῶν Πηγῶν Κονίσης — Πυξαρᾶς καὶ Καβασίλων Σπυρίδων ΓΚΟΤΖΟΣ, Πρόεδρος Νικόλαος ΓΚΟΥΝΤΑΣ, ἀντιπρόσωπος Κοινότητος Καβασίλων Κων)νος ΚΟΚΟΒΕΣ, ἀντιπρόσωπος οΚινότητος Πυξαριᾶς Δημήτριος ΠΟΥΓΛΙΟΣ, Δημοτικὸς Σύμβουλος Βασίλειος ΠΗΛΙΑΣ, Δημοτικὸς Σύμβουλος Ιωάννης ΓΟΥΣΓΟΥΝΗΣ, Δημοτικὸς Σύμβουλος Σωτήριος ΒΑΓΕΝΑΣ, Δημοτικὸς Σύμβουλος Ιωάννης ΜΙΣΙΟΣ, Δημοτικὸς Σύμβουλος Σωτήριος ΤΟΥΦΙΔΗΣ Δημοτικὸς Σύμβουλος

του, οἱ φωτογραφίες ποὺ πιάνει γίνονται ὑπέροχοι πίνακες καθὼς τὶς ρίχνει ὁ φακὸς τῆς μηχανῆς του στὸ Καντράν.

Οἱ φωτογραφίες τῶν καλλιτεχνῶν φωτογράφων μας Γιάννη Καπάϊου, Γιώργου Ράπτη καὶ Νίκου Τσιγκούλη ὅμορφες, παραστατικὲς καλλιτεχνικές.

‘Αλλὰ οἱ μεγαλύτεροι στὴν ἡλικία στάθηκαν περισσότερο ἔρευνητικοὶ στὶς παλιές φωτογραφίες ποὺ εύλαβικὰ συγκέντρωσαν ὁ Τάσιος Εύθυμιος κι' ὁ Γιάννης Λυμπερόπουλος καὶ ποὺ ζωντανεύουν χρόνια παλιά.

‘Η μουσικοφιλολογικὴ βραδιὰ τῆς 29)8 ἦταν ἡ ἱερὴ λειτουργία, ἡ μυσταγωγία τῆς πολιτιστικῆς θδομάδας. Γεμάτη ἡ αἴθουσα μέχρι συνωστισμοῦ. ‘Υπέροχη ἡ κ. Τουφίδη στὸ τραγούδι της, ὑποθλητικοὶ στὴν ἀπαγγελία τους ἡ κ. Κατερίνη Τσούθαλη κι' ὁ Βαγγέλης Κυρίτσης.

— Εἴπαμε στὴν ἀρχὴ ὅτι οἱ ἐκδηλώσεις αὐτὲς ἀποτέλεσαν ἔνα γεγονός γιὰ τὴν πόλη τῆς Κόνιτσας. Δὲν θὰ μιλήσουμε ἔδω γιὰ τὶς ἐλλείψεις καὶ παραλείψεις ποὺ σημειώθηκαν θέσαια, ὅπως εἶναι φυσικό, σὲ μιὰ πρώτη ώραία καὶ τολμηρὴ προσπάθεια. Αὐτὲς τὶς εἶδαν οἱ δργανωτές. Συζητήθηκαν μάλιστα καὶ στὰ τραπέζια τοῦ καφὲ - μπάρ τῆς Πλατείας ἀπὸ τοὺς νεολαίους καὶ τοὺς «νεολαίους» τῆς προπολεμικῆς ἐποχῆς. ‘Εξ ἄλλου ὁ χρόνος προετοιμασίας ἦταν μικρὸς καὶ δὲν ἔγινε εύρυτηρη ἀναγγελία γιὰ τὴν προσέλευση περισσότερου κόσμου κι' ἀπὸ τὴν Κόνιτσα καὶ ἔξω ἀπ' αὐτήν.

‘Αλλὰ ἀς κρατήσουμε τὴ χαρὰ τῆς ἐπιτυχίας. Καὶ δὲν ἦταν μικρή. Αὔτη θὰ δηγήσει σὲ πλουσιώτερες πολιτιστικὲς ἐκδηλώσεις. Τὶς ἔχει ἀνάγκη ἡ Κάνιτσα καὶ τὶς ἀξίζει.

Τὸ Βεληνεκὲς τῆς προσοχῆς μας ἔπιασε τοὺς συντελεστὲς τῆς ἐπιτυχίας τῆς πολιτιστικῆς ἐκδήλωσης, τὸ ζεῦγος Τουφίδη, τὴν Κατερίνα Τσούθαλη, τὸν Σπύρο Τσιαλιάμανη, τὸν Απόστολο Ζῶτο, τὸν Βασίλη Παπαδιαμάνη, τὸν Βαγγέλη Κυρίτση. Σ' αὐτοὺς καὶ σ' δσους ἀθελά μας παραλείψαμε, θερμὰ συγχαρητήρια.

Καὶ κλείνοντας δίνουμε τὸ λόγο στὸν Καθηγητὴ κ. Απόστολο Ζῶτο ποὺ ἀνοιξε τὴ μουσικοφιλολογικὴ βραδιὰ μὲ τὸ παρακάτω κείμενο:

Κίνηση στις γειτονικές μας Έπαρχιες

ΠΩΓΩΝΙ

Πραγματοποιήθηκε τὸ Δ' Πωγωνισιακὸ Συνέδριο ποὺ δργάνωσε ἡ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΝΩΣΕΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΠΩΓΩΝΙΟΥ.

Μετὰ τὸν ἐκκλησιασμὸν ἀκολούθησε κατάθεση στεφάνου στὸ μνημεῖο τοῦ Ἀγνώστου, ἔγινε ἀγιασμὸς καὶ καλοσώρισε τοὺς ἐπισήμους δ. Γ. Γραμματεὺς τῆς Ὁμοσπονδίας Πωγωνισίων κ. Δ. Βασιγιάνης καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Βασιλείος Τσάδαλος. Συγκρατήθηκε κατόπιν τὸ Προεδρεῖο τοῦ Συνεδρίου μὲν Πρόεδρο τὸν κ. Π. Παπαδόπουλο. Τὴν ἔναρξιν τοῦ Συνεδρίου κήρυξε ὁ Διευθυντὴς τῆς Νομαρχίας Ἰωαννίνων κ. Παπαδόπουλος.

Εἰσήγηση γιὰ τὸν ισκοπὸ τοῦ Συνεδρίου ἔκανε ὁ Πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας Πωγωνισίων κ. Κώστας Σπουδᾶς.

Χαιρέτησαν τὸ Συνέδριο ὁ Πρόεδρος τῆς Πανηπειρωτικῆς Συνομασπονδίας Ἐλλάδος κ. Κώστας

‘Ο Δῆμος τῆς Κόνιτσας καὶ ὁ ἔξωραϊστικὸς σύλλογος παρουσιάζουν ἀπόψε στὴ μικρή μας πόλη μιὰ γιορτή. ’Εδῶ, σ’ αὐτὸ τὸν ὄμορφο χῶρο, κάτω ἀπὸ τὰ προστατευτικὰ καὶ χιονόδοξα βουνά, πλάϊ σὲ τοῦτα τὰ γαλάζια ποτάμια τῶν φεγγαριῶν καὶ τῶν βράχων, θ’ ἀκούσομε τὰ δημοτικὰ μας τραγούδια. Τὴν καθαρότερη μορφοποίηση τῆς ζωῆς καὶ τῆς μοίρας μας.

“Ο, τι ἔχομε καὶ σφιχτὰ κρατᾶμε στὴν ἀγκαλιά μας σὰν λαός, ἐνυπάρχει ἀμόλυντο μέσα σ’ αὐτά. ’Η εύαισθησία μας, ἡ ἀξιοπρέπεια, τὸ καθάριο κοίταγμα τῆς ζωῆς, δ. πόνος καὶ τὸ παράπονο, ἡ λεθεντιὰ τῶν πατεράδων, τὸ μοιρολόγιο τῆς γῆς, ἡ καρτερία τῶν γυναικῶν μας.

Μέσα τους κρύθεται τὸ ἥθος καὶ ὁ καπμὸς τῆς φυλῆς καὶ τοῦ λαοῦ μας.

Γιὰ τοῦτο ἡ δικιά μας πολιτιστικὴ ἐπιβίωση καὶ συνέχεια, στηρίζεται πάνω σ’ αὐτά. ’Εκεῖ θὰ σκύψουμε νὰ βροῦμε δ. τι μᾶς δένει μὲ τὴ συνείδηση τῆς γῆς, τῆς πίστης, τῆς φυλῆς, τῆς δημιουργίας.

Στὰ νανουρίσματα καὶ στὰ τραγούδια τοῦ γάμου, στὰ τραγούδια τῆς ἀγάπης, στὰ ικλέφτικα καὶ τὰ μοιρολόγια θὰ βροῦμε δλάκερη τὴ ζωή μας. Κι αὐτὸ τὸ κοι-

νάσης, ὁ τέως Πρόεδρος τῆς Πανηπειρωτικῆς Συνομασπονδίας Ἐλλάδος κ. Λευτέρης Μαρτζίκας, ὁ κ. Πέτρος Παπαδόπουλος ἐκ μέρους τοῦ Προέδρου τοῦ Ηπειρωτικοῦ Συνδέσμου Πειραιῶς, τῆς Ἀρτοποιείας Πειραιῶς κλπ.

Στὴν συνέχεια ἀπὸ τοὺς εἰσηγητὲς ἀναπτύχθηκαν τὰ παρακάτω θέματα τοῦ Συνεδρίου.

1. Γενικὴ εἰσήγηση γιὰ τὰ προβλήματα τῆς Έπαρχίας Πωγωνίου (ὅδικὸ δίκτυο Συγκοινωνίας καὶ μέσα αὔριευσης τῶν χωρίων, τηλεπικοινωνία, κτηνοτροφία, πτηνοτροφία, δασοκομία, δενδροκομία, οἰκισκή, βιοτεχνία ἀπὸ τὸν Συμβολαιογράφο κ. Ἀχιλέα Τσορτέκη).

2. Ὁρυκτὸς πλοῦτος τοῦ Πωγωνίου ἀπὸ τὸν Μηχανολόγο Ηλεκτρολόγο Ε.Μ.Π. κ. Κορνήλιον Λαζαράνα.

3. Τὰ μετὰ τὴν ἐπιψήφιση τοῦ N. 489) 78 περὶ ἀναπτυξιακῶν κινήσεων τοῦ Πωγωνίου καὶ τὶς ἄλλες ἀκρυτικές ἐπαρχίες Κονίσσης καὶ Φιλι-

ταγμα τῆς παράδοσης εἶναι σήμερα περισσότερο ἀπαραίτητο ἀπὸ κάθε δλλη φορά, ἐπειδὴ ἔνας φτηνός, καταναλωτισμὸς καὶ μιὰ ἐκχυδαϊσμένη μουσικὴ παιδεία μᾶς πολιορκοῦν ἀπὸ παντοῦ, καὶ μᾶς καὶ τὰ παιδιά μας. ’Απέναντι σ’ αὐτὴ τὴν υἱοθέτηση ταπεινῶν καὶ ξενόφερτων μορφῶν ζωῆς καὶ τέχνης, ἔμεῖς σὰ λαός, προθάλομε τὴ δικιά μας φωνή, τὴ ρίζα τῆς ντόπιας κραυγῆς μας, αὐτῆς ποὺ μέσα ἀπὸ τὸ πέρασμα τῶν χρόνων κράτησε τὴν ταυτότητα καὶ τὴν ἔθνική μας φυισογνωμία ἀμόλυντη ἀπὸ ξένο μισητὸ ποδάρι, τίμια καὶ ἄγια σὰν τὸ φεγγαροντυμένο πρόσωπο τῆς Παναγιάς. Τὸ ἔθνος θὰ ζήσει ὅταν θεωρήσει ἔθνικό, δ. τι εἶναι λαϊκό.

’Απόψε, στὸ Λευκοφόρο αὐτὸν Αὔγουστο, τὸν πατέρα τῶν πανηγυριῶν καὶ τῶν κοριτσιῶν, σᾶς εὐχόμαστε καλὴ διασκέδαση.

Κοντά μας οἱ λαϊκοὶ δργανοπαῖχτες. Εἶναι σ’ δλους μας γνωστοί. Αὐτοὶ γίνονται οἱ συνεχιστὲς καὶ φορεῖς τῆς λαϊκῆς μας μουσικῆς. Μᾶς συντροφεύουνε στὶς δημοφειδεῖς δρεσ τῆς ζωῆς μας καὶ φυλῶν πρωτομάστορες τῆς λαϊκῆς μας μουσικῆς, γνήσια καὶ καθαρὴ τὴ λαλιὰ τοῦ λαοῦ μας.

τῶν ἀπὸ τὸν δικηγόρον, σύμβουλον τῆς Π.Σ.Ε.
κ. Ἀντώνη Φούσα.

4. Παιδικὰ χωριά Σ.Ο.Σ. ἀπὸ τὸν Πρόεδρον
παιδικῶν χωριῶν γιὰ τὴν Ἑλλάδα κ. Κλώντια
Κατσάρα.

5. "Ιδρυση" Κέντρων γιὰ ἀνάπτυξη ἀλλὰ ἀσκή-
σιμα παιδιὰ ἀπὸ τὴν μένα ποὺ Πωγωνίου κ. Ἐ-
λευθερία Δόδα.

6. Ἰατρικὴ περιθυλψη, βελτίωση καὶ ἐπέκτα-
ση κοινωνικῆς δισφάλισης ἀπὸ τὸ γιατρὸ καὶ Ἀν-
τιπρόεδρο τῆς Ὀμοσπονδίας Πωγωνισίων κ. Ἀ-
ναστάσιον Μηλιώνη.

7. Ἐπινστροφὴ στὶς ρίζες (ὅροι καὶ προϋπο-
θέσεις) ἀπὸ τὸν Συμβολαιογράφο κ. Κώστα Βα-
σαριάνη.

Τὸ Συνέδριο χαιρέτησε καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ
ΟΤΕ Ἡπείρου καὶ Νομαρχιακὸς Σύμβουλος Πω-
γωνίου κ. Κώστας Κωστούλας.

Στὸ Δ' Πωγωνισιακὸ Συνέδριο παρέστησαν
ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἀναφερόμενων, Βουλευτές,
τέως καὶ νῦν πολυτευτές τῷ νομῷ τῶν Ἰωαννί-
νων καὶ Θεσπρωτίας, ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐ-
λεγκτικοῦ Συνέδριου Πωγωνισίων κ. Ἡλίας Κάμ-
ψιος, τὸ συμβούλιο τῆς Π.Σ.Ε. μετὰ ποὺ Πρόε-
δροι τοῦ κ. Κ. Νάση, ὁ κ. Δ. Δαβάλας δικη-
γόρος, ὁ Ἀνώτ. Διοικητὴς Χωρακῆς Ἡπείρου,
οἱ Δήμαρχοι Δελβινακίου, Κονίσης καὶ Φιλια-
τῶν, ὁ Διοικ. Χωρακῆς Ἰωαννίνων, ὁ Νομάρ-
χης Ηειραίδης κ. Π. Γερογιάνης, ὁ Δικτὴς ΟΤΕ
Ἡπείρου κ. Κ. Κωστούλας, Πρόεδροι καὶ Ἀντι-
πρόεδροι τῶν Ὀμοσπονδιῶν, Ἀδελφοτήτων Ζι-
τακίων Λάμας, Σουλίου, Κονίσης καὶ Ζαγορίου,

ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ «ΚΩΝΙΤΣΑ»

Πήραμε τὶς παρακάτω ξεχωριστὲς οἰκο-
νομικὲς ἐνισχύσεις γιὰ τὴ στήριξη τοῦ Πε-
ριοδικοῦ καὶ εὐχαριστοῦμε θερμὰ τοὺς
συμπατριῶτες μας:

	Δρχ.
Ίωάννης Παπαϊωάννου Κων)νος Β. Νούτσης	500
Βεατρίκη Καλαϊτζῆ	1000
Δημήτριος Εύαγγέλου	500
"Αννα Χούσιου	500
Άλεξ. Λαμπρίδης	500
Θωμᾶς Ζώης	500
Νίτσα Μάτσικα-Παρασκευοπούλου	500
Παναγιώτης Ρέμτζος	1500
Σωτήριος Φασούλης	500
Κώστας Γιούσιος	500
Εύθυμιος Κήττας	1000

ὁ Δικτὴς Ἀγροτικῆς Τραπέζης Δελβινακίου, ὁ
Διοικητὴς Τ.Ε.Α. Πωγωνίου ἡ Δημοτικὸς Σύμ-
βουλος Ἰωαννίνων δικτὸς Ρούκα, ὁ δικηγόρος κ.
Ἀντώνης Παππᾶς, Ἀντιπρόσωποι Κοινοτήτων,
Ἀδελφοτήτων καὶ Συνεταιρισμῶν Πωγωνίου, προ-
σωπικότητες τοῦ Πωγωνίου καὶ τῆς Ἡπείρου,
ὑπηρεσιακοὶ παράγοντες τοῦ Νομοῦ καὶ πλῆθος
κόσμου. Τὸ ἀπόγευμα στὴν πλατεῖα τοῦ Βασιλι-
κοῦ ἡ κ. Βάσω Μάνου τῶν Δημοσίων Σχέσεων
τῆς Ὀμοσπονδίας Πωγωνισίων παρουσίασε πέσσε-
ρα χορευτικὰ συγκροτήματα ἀπὸ παιδιὰ καὶ κο-
ρίτσια τοῦ Πωγωνίου ντυμένα μὲ ποπικὲς ἐνδυ-
μασίες καὶ χόρεψαν τοὺς χοροὺς καὶ τὰ τραγού-
δια ποὺ τόπου μας μὲ τὰ δικά μας δργανα, ἥτοι:
1) τὸ χορευτικὸ συγκρότημα τοῦ Βασιλικοῦ μὲ
Πωγωνισίες στολές, 2) τὸ χορευτικὸ συγκρότη-
μα τῆς Ἀδελφότητος Λιγουφᾶς, 3) τὸ χορευτι-
κὸ συγκρότημα τοῦ Κεφαλόδρυσου μὲ ἀρχηγὸν
τὸν κ. Κώστα Κούρου, 4) Βορειοηπειρώτικο συγ-
κρότημα μὲ γυνήσιες στολές τῆς Β.Η. μὲ κορί-
τσια τοῦ Βασιλικοῦ.

Τὸ γλέντι συνεχίσθη μέχρι τὸ βράδυ.

ΖΑΓΟΡΙ

Τὸ φετινὸ καλοκαίρι τὸ γειτονικό μας
Ζαγόρι παρουσίασε ἔντονη καὶ δραστήρια
πνευματικὴ καὶ πολιτιστικὴ κίνηση.

Α'. ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΑΣΠΡΑΓΓΕΛΩΝ

Ο πολιτιστικὸς Σύλλογος Ἀσπραγγέ-
λων παρουσίασε ἀπὸ 10 - 17 Αὔγουστου
τρεῖς ἐκθέσεις.

1) ΕΚΘΕΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΥ. Παρουσιάστη-
κε τὸ πνευματικὸ δυναμικὸ τοῦ Ζαγορίου,
130 Ζαγορίσιοι συγγραφεῖς ἀπὸ τὸ 1660
μέχρι σήμερα μὲ ἑκατοντάδες Βιβλία τους.
Κύριος δημιουργός της ὁ ἐκπαιδευτικὸς
καὶ λογοτέχνης κ. Φρίξος Τζιόβας.

2) ΕΚΘΕΣΗ ΧΛΩΡΙΔΑΣ ΤΟΥ ΒΙΚΟΥ. Μιὰ συλλογὴ ἀποτέλεσμα πολυετοῦς ἐρ-
γασίας τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ, συγγραφέα καὶ
λαογράφου κ. Κώστα Λαζαρίδη.

3) ΕΚΘΕΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΩΝ. 25 φω-
τογραφίες τοῦ διπερατὲρ τοῦ κινηματογρά-
φου κ. Γιώργου Καθάγια.

Β'. ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΑΝΘΙΚΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Τὸ δργάνωσε τὸ Κέντρο Ἐρευνῶν Ζαγο-
ρίου στοὺς Κήπους ἀπὸ 4-10 Αὔγουστου.

Στὴν ἐθδομάδα αὐτὴν δργανώθηκαν.

- 1) Ἡμέρα περιβάλλοντος.
- 2) Ἡμέρα Καπεσόβου.
- 3) Ἡμέρα Κουκουλιοῦ.

4) Ήμέρα Νεγάδων.

5) Ήμέρα γεφυριών και μύλων.

Παράλληλα ἔγιναν μαθήματα ἀργαλειοῦ — καλαθοπλεκτικῆς — χτισίματος, διαλέξεις — συζητήσεις "Εκθεση Ζωγραφικῆς και φωτογραφιῶν και προβολὲς ταινιῶν και διαφανειῶν.

Γ'. ΓΙΩΡΤΕΣ ΣΤΟ ΜΟΝΟΔΕΝΔΡΙ

Ο σύλλογος Μονοδενδριτῶν και φίλων τοῦ Βίκου δργάνωσε ἀπὸ 6-13 Αύγουστου πλούσιες πολιτιστικὲς ἐκδηλώσεις: Προβολὴ ἔγχρωμων διαφανειῶν μὲ θέματα τουριστικοῦ και λαογραφικοῦ ἐνδιαφέροντος, ἔκθεση φωτογραφιῶν τοῦ Σπύρου Μελετζῆ, ἀπαγγελία τῆς Ραψωδίας I' τῆς 'Οδύσσειας σὲ μετάφραση 'Αργύρη 'Ἐφταλιώτη ἀπὸ τὴν Καλλιτέχνιδα "Αννα Πολυτίμου, δμιλία τοῦ κ. Μάρκου Γκιόλα «Πνευματικὲς ἀξίες τοῦ λαϊκοῦ πολιτισμοῦ», ἀπαγγελία ποιημάτων ἀπὸ τὸν ἡθοποιὸ Νίκο Παπακωνσταντίνου, χορὸς ἀπὸ τὸ συγκρότημα τοῦ Λυκείου 'Ελληνίδων 'Ιωάννινων και παράσταση τοῦ θεατρικοῦ ἔργου τοῦ 'Αλέξη Σολωμοῦ «Ο τελευταῖος ἀσπροκόραικας» ἀπὸ τὸν ἡμικρατικὸ δργανισμὸ 'Ηπειρωτικοῦ Θεάτρου.

Δ'. ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

Τὴν δργάνωσε τὸ Κέντρο 'Ερευνῶν Ζαγορίου στὸ Γρεβενίτι στὶς 6 και 7 Σεπτεμβρίου.

Σ' αὐτὴν ἔγιναν ἐνδιαφέρουσες δμιλίες γιὰ τὰ παρακάτω θέματα μὲ τοὺς ἀντίστοιχους δμιλητές:

«Οἰκολογικὴ 'Ισορροπία» 'Ηλίας Καϊνάδας «ρύπανση πόλεων και ἐπιδράσεις στὴν ύγεια» Μ. Βελονάκης «"Εδαφος — προβλήματα διάθρωσις» Κίμων Χατζημπίρος «Σημασία προστασίας Βίκου — 'Αώου» Γεώργιος Σφήκας «Αρκοῦδες — Λύκοι και "Ανθρωποι» Φερνάντ Στουντέρ «Οἰκολογικὰ προβλήματα τοῦ Ζαγοριοῦ» Κώστας Λαζαρίδης «Δάσος, περιβάλλον και ἀνθρώποι» Σωτήρης Κανδρέλης «Τρόποι ἀνάπτυξης και ἐπίδρασης στὸ περιβάλλον» Ν. Παπαδοδήμας.

Δίνουμε παρακάτω τὰ συμπεράσματα τῆς οἰκολογικῆς συνάντησης τοῦ Γρεβενητοῦ, γιατὶ αὐτὰ ἐνδιαφέρουν ἄμεσα και τὴν ἐπαρχία μας ποὺ ἀντιψετωπίζει τὰ ἴδια προβλήματα μὲ τὸ γειτονικό μας Ζαγόρι ἀλλὰ και εἰδικὰ γιὰ τὴ χαράδρα τοῦ 'Αώου ἀναφέρονται και σὲ μᾶς.

ΤΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗΣ

Μετὰ τὶς εἰσηγήσεις ποὺ ἔγιναν και τὸν ἐλεύθερο διάλογο ποὺ ἀκολούθησε, ή «οἰκολογικὴ συνάντηση» κατέληξε στὰ παρακάτω συμπεράσματα:

Οἱ οἰκολογικοὶ κίνδυνοι ποὺ ἀπειλοῦν τὸν πλανήτη μας ἀπειλοῦν και τὸ Ζαγόρι. Τὸ Ζαγόρι εἶναι μιὰ περιοχὴ ίδιαίτερου κάλλους και μὲ ίδιαίτερες εύαισθησίες ὅχι μόνον ὅσον ἀφορᾶ τὸ οἰκολογικὸ πλαίσιο, ἀλλὸ και τὸ κοινωνικούνικοναμικό. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο εἶναι ἀπαραίτητο νὰ τύχει εἰδικῆς μεταχείρησης ἀπὸ μέρους τῆς Πολιτείας.

● "Αἱμεση και ἀπόλυτη εἶναι ἡ ἀνάγκη προστασίας ποῦ Βίκου, και τοῦ 'Αώου, μὲ δημιουργία νέου πυρήνα στὴ χαράδρα τοῦ 'Αώου.

● Νὰ τύχει εἰδικῆς προστασίας ἡ πανίδα τῶν περιοχῶν αὐτῶν μὲ σύσταση φορέα ποὺ νὰ ἀναλάβει τὴν ἀποζημίωση τῶν καταστροφῶν ποὺ προκαλοῦν στὶς καλλιέργειες τῶν κατοίκων ἀπὸ ἔλλειψη ὄλλης τροφῆς. "Ετσι δὲν θὰ ἔξοντωθοῦν τὰ εῖδη ποὺ ἀπειλοῦνται μὲ ἔξαφάνιση, πράγμα ποὺ πρέπει νὰ ισχύει γιὰ ὅλη τὴ χώρα.

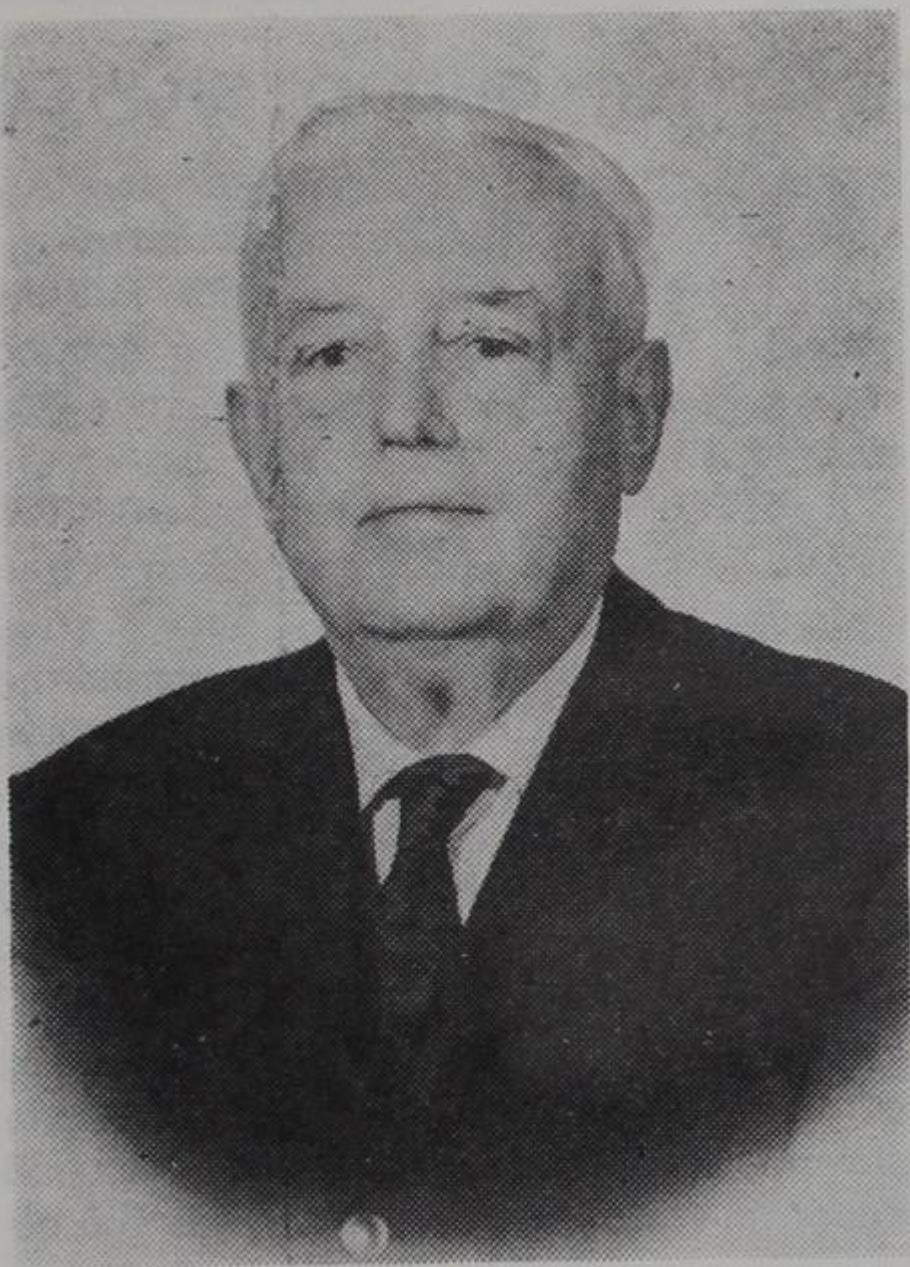
● Νὰ ὑπάρχει νομικὴ κάλυψη γιὰ ὅλα τὰ παραπάνω.

● Νὰ γίνουν εἰδικὲς μελέτες γιὰ ἀναπτυξιακὸ πρόγραμμα ποὺ νὰ ἐφαρμοστεῖ μὲ τὸν πιὸ κατάλληλο τρόπο.

● 'Απαραίτητο εἶναι νὰ γίνουν ἔρευνες σχετικὰ μὲ τὴ χλωρίδα και τὴν πανίδα. 'Επειδὴ ὁ χῶρος δὲν ἔχει ἔρευνηθεῖ και δὲν ὑπάρχουν στοιχεῖα γιὰ τὴν σύσταση μελετῶν, εἶναι ἀπαραίτητο σὲ πρώτη φάση νὰ γίνουν ἄμεσα ἔρευνες σχετικὲς μὲ τὴ χλωρίδα, τὴν πανίδα, τὸ ἔδαφος και γενικὰ τὸν φυσικὸ πλοῦτο τοῦ Ζαγοριοῦ. Γι' αὐτὸ χρειάζεται νὰ δημιουργηθοῦν οἱ δυνατότητες γιὰ τὴν ἐπιστημονικὴ ἔρευνα.

● Γιὰ ὅποιαδήποτε ἔρευνα, μελέτη και προγραμματισμὸ εἶναι ἀπαραίτητη ἡ ἐνημέρωση τῶν κατοίκων και ἡ ἐνεργὴ συμμετοχὴ τους στὶς διαδικασίες, καθὼς και ἡ συνεργασία μὲ τοὺς φορεῖς, τοὺς εἰδικοὺς ἐπιστήμονες και ἐνδιαφερόμενους.

● Κανένα ἔργο και καμιὰ πρόοδος δὲν μπορεῖ νὰ γίνει μὲ σωστὸ τρόπο στὸ Ζαγόρι, ἀν δὲν τὸ ἐπικροτοῦν οἱ ἕδιοι οἱ κάτοικοι, ποὺ πρέπει νὰ ἀγωνιστοῦν γι' αὐτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΗΛΙΓΚΟΣ

Στις 30 Αύγουστου τρ. έτους, πέθανε στήν 'Αθήνα και τάφηκε στὸ Α' Νεκροταφεῖο 'Αθηνῶν, δ συμπατριώτης μας Δημήτριος Μηλίγκος.

Τὴν κηδεία του παρακολούθησε μεγάλος ἀριθμὸς ἴδιαίτερα Κονιτσιωτῶν και Ἐλλήνων, ποὺ τὸν γνώρισαν και τὸν ἐκτίμησαν στὸ Κογκό.

Τὸν ἐπικῆδειο ἐκφώνησε ὁ κ. Χρ. Καργόπουλος γ. γραμματεὺς τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἐλλήνων τοῦ Ζαΐρ.

'Ο Δημήτριος Μηλίγκος ἦταν γιὰ πολλὰ χρόνια μέλος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου Κονιτσιωτῶν δ «'Αδωῖς» και ἀπὸ τοὺς ἴδρυτες και συνδιευθυντὲς τοῦ περιοδικοῦ «Κόνιτσα» (στήν πρώτη περίοδό του). Και εἶχε διαθέσει γιὰ τὴν ἔξυπηρέτηση τοῦ Συνδέσμου ικαὶ τοῦ περιοδικοῦ, γιὰ μακρὸν χρονικὸ διάστημα, ἐντελῶς δωρεὰν ἐνα γραφεῖο στὸ Μέγαρό του τῆς δδοῦ Καΐρη.

"Ἀριστος οἰκογενειάργης (πατέρας δύο ἐπιφανῶν γιατρῶν ικαὶ δυὸ ἀξιόλογων φιλόλογων θυγατέρων, ποὺ δλοι τους ἔχουν διαχτορικὰ διπλώματα) διακρίνονταν γιὰ τὴν πραότητα τοῦ χαρακτήρα του, τὴν καλωσύνη του, τὸν ὀρθολογισμό του, τὴν

συνεργασιμότητά του, και τὴν ἴδιαίτερη ἀγάπη του γιὰ τὴν Κόνιτσα, και τοὺς Κονιτσιώτες, τοὺς ὅποίους βοήθησε κατὰ πολλοὺς τρόπους, κι ὅταν βρίσκονταν ταξιδεμένος στὸ Κογκό (ὅπου ἔβρισκαν φιλοξενεία και καταφύγιο) κι ὅταν ἀπὸ τὸ 1965 ἐγκαταστάθηκε στήν 'Αθήνα. Βοήθησε χρηματικὰ τὰ ἴδρυματα τῆς Κόνιτσας (Γηροκομεῖο, Σχολεῖα, Ἐκκλησία κλπ.). Κι ἔβρισκε πάντοτε ἐνα σεμνὸ τρόπο νὰ δίδει κάθε εἶδους βοήθεια σὲ ἀναξιοπαθοῦντες συμπατριώτες.

Τὸ περιοδικὸ «Κόνιτσα» κι ὁ Σύνδεσμος Κονιτσιωτῶν δ 'Αδωῖς, πιστεύοντες πὼς ὁ θάνατος τοῦ Δημητρίου Μηλίγκου, ἀφίνει κενὸ δυσαναπλήρωτο, συμμετέχουν στὸ πένθος τῆς οἰκογένειάς του και ἐκφράζουν πρὸς αὐτὴν τὰ θερμά τους συλλυπητήρια και τὴν ἐγκάρδια συμπαράστασή τους, στὸ μεγάλο τους πένθος.

'Η μεγάλη καρδιά, τοῦ κυρ-Μήτσου, τὸ καλό του παράδειγμα κι ὁ ἀδαμάντινος χαρακτήρας του, ἃς εἶναι γιὰ δλους μας ἀξέχαστο ὑπόδειγμα ἄριστου Κονιτσιώτη.

— Γιὸς τοῦ Περικλῆ Μηλίγκου και τῆς 'Αννέτας τὸ γένος Τασιοπούλου, γεννήθη κε στήν Κόνιτσα τὸ 1901, ὅπου τέλειωσε τὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο και τὸ Σχολαρχεῖο.

Τὸ 1925 ταξίδεψε ἀρχικὰ στὸ Κάιρο κι ἔπειτα στὸ Κογκό, ὅπου σὰν ἔμπορος ἔμεινε σαράντα δλόκληρα χρόνια, διακρινόμενος γιὰ τὴν εὐθύτητά του, τὴν ἐντιμότητά του, τὶς δρθές του ἐνέργειες, τὴν καλὴ συνεργασία μὲ τοὺς ντόπιους, τοὺς Βέλγους κι δλους τοὺς συμπατριώτες, ἔτσι ὥστε τελικὰ νὰ θεωρεῖται σὰν ἐνας ἀπὸ τοὺς πιὸ σημαντικοὺς οἰκονομικοὺς και κοινωνικοὺς παράγοντες τῆς περιοχῆς του. Σὰν ἐνας ἀπὸ τοὺς πρωτεργάτες, δούλεψε γιὰ τὴν ἀνέγερση και λειτουργία ἐλληνικοῦ σχολείου και ἐκκλησίας στήν πόλη Μπούνια.

Στὴν 'Ελλάδα γύρισε τὸ 1965 Μέχρι τὴν τελευταία στιγμὴ τῆς ζωῆς του, ὁ Δημήτριος Μηλίγκος, πλήρης ἡμερῶν μὲ ἥρεμη ικι ἀγαθὴ συνείδηση, βαθειά πίστη και συναίσθηση τοῦ σκοποῦ τῆς ὑπάρξεώς του, στὸν κόσμο, χάρηκε πλούσια τὰ ἀγαθὰ και τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ, κι ἔφυγε ἀφίνοντας μιὰ ἐνωμένη οἰκογένεια ἀπαρηγόρητη γιὰ τὸ χαμό του, ἀλλὰ και ὑπερήφανη γιὰ τὴν ὑπαρξή του.

Τὸ περιοδικό μας κοντά στοὺς συμπατριῶτες

ΝΑΟΥΣΑ: Πολὺ κέφι κι ἔντονα γνήσιο χρῶμα Κονιτσιώτικο ἐπικράτησε σὲ γλεντοκόπημα ποὺ ἔγινε μὲ τὴν εὔκαιρία τοῦ γάμου τοῦ Ἀντώνη Δ. Ζούκη μὲ τὴν πολύφερνη νύφη Ἑ. Βαλταδώρου. Στεφάνωσε δὲ συνεργάτης μας *pan de lis* ποὺ εἶδικὰ γι' αὐτὸ ἀνέθηκε στὴ Νάουσα, καθὼς πῆγαν καὶ πολυπληθεῖς Σελτσιῶτες ἀπ' ὅλα τὰ μέρη. Νὰ ζήσουν εύτυχισμένοι. Κι' δὲ κουμπάρος πάντ' ἄξιος.

Ἄρκετοὶ συμπατριῶτες μας εἶναι καλὰ ἀποκαταστημένοι ἐδῶ, ὅπως κι δὲ κ. Τζιμοράγκας ἀπὸ τὴν Φούρκα. "Ολοι οἱ Ζουκαῖοι, ποὺ κατάγονται ἀπὸ τὴν Ὁξεά, ἔχουν τὸ μονοπώλιο τῆς μελισσοτροφίας καὶ εἶναι εἶδικοὶ παραγώγοι μελιοῦ καὶ γνήσιου βασιλικοῦ πολτοῦ, ποὺ τόσο σπανίζει.

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ: Στὶς 20.7.1980 ἔγιναν οἱ γάμοι τῆς καθηγήτριας Σοφίας Ζούκη, ἀπὸ τὴν Ὁξεά, μὲ νέον ἀπὸ Κασσάντρα Χαλκιδικῆς. Στὸ πλῆθος τῶν καλεσμένων σπάνιζαν οἱ συμπατριῶτες τῆς γιατὶ τὴν ίδια μέρα βρίσκονταν ὅλοι στὸ Πανηγύρι, στὴν Ὁξεά. Ἀπουσίασαν ἀκόμα καὶ οἱ στενὰ συνδεόμενες μαζί της οἰκογένειες Γ.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

"Αν ἔχετε παιδί στὸ Γυμνάσιο καὶ μᾶς χρειαστεῖτε, τηλεφωνεῖστε στὴ διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ τηλ. 8649.476.

Μὲ ιδιαίτερα μαθήματα στὸ σπίτι σας βοηθοῦμε τὸ παιδί σας σὲ ὅλα τὰ μαθήματά του (Ἐλληνικά, Μαθηματικά κλπ.) καὶ τὸ προετοιμάζουμε γιὰ τὶς Εισαγωγικὲς Ἐξετάσεις στὰ Λύκεια.

Περιμένουμε τὶς συνδρομὲς ἀπὸ ὅσους δὲν μᾶς τὶς ἔστειλαν.

Περιμένουμε τὶς ἐνισχύσεις ἀπὸ ὅσους μποροῦν.

Κυπαρίσση, ὁπτικοῦ καὶ τῶν γιῶν του Ἀνδρέα καὶ Ἀλκη, ποὺ διατηροῦν καταστήματα ὁπτικῶν στὴν ὁδὸν Ἐγνατίας καὶ τὴν ὁδὸν Ἀγ. Δημητρίου. "Ἄς εἰν" δὲ δρόμος τους ἀνθόσπαρτος κι ἡ συζυγική τους ζωὴ εύτυχισμένη.

ΚΑΣΤΟΡΙΑ: Ἀπὸ τὴ Λωζάνη τῆς Ἐλλείας ὅπου ζεῖ μόνιμα διατηρόντας ἐπιχείρηση γουναρικῆς, ἔφτασε, ὅπως κάθε καλοκαῖρι, οἰκογενειακὰ δὲ συμπατριώτης Παναγιώτης Α. Κυπαρίσσης, γιὰ ἐπίσκεψη τῶν ἐδῶ ἐγκαταστημένων οἰκογενειῶν τῶν ἀδελφῶν του Λουκᾶ, Θεμιστοκλῆ, Νίκου καὶ Χαρίκλειας, καθὼς καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του — συνεργάτη μας — Παντελῆ Κυπαρίσση, ποὺ μένει στὴν Ἀθήνα.

ΟΞΥΑ: Μὲ φυσικὴ λιτότητα, καθάρια κι' ἄγνη Σελτσιώτικη διαδικασία πανηγυρίστηκε κι' ἐφέτος ἡ 20ὴ Ιουλίου, τοῦ προφήτη Ἡλία. Τὸ «προσκλητήριο» τοῦ συνεργάτη μας εἶχε μιὰ καλὴν ἀπήχηση, ἀλλ' ἡ συγκυρία, μᾶς τὰ χάλασε, δυσ μπόρεσε. Κατέφτασαν θέραια ἀπ' ὅλα τὰ μέρη οἱ Ὁξιῶτες μὲ δικοὺς τους καὶ φίλους, ἀλλὰ λειτουργία δὲν ἔγινε γιατὶ δὲ παπᾶς μας προσκλήθηκε ἔκτακτα στὸ Γοργοπόταμο γιὰ κηδεία. Ἀργότερα ἔφτασε κι αὐτὸς μαζὶ μὲ τὸν ιερέα τῆς Βούρμπιανης — χωριανόν μας Παπαδημητρίου Μαργαρίτη κι' ἔμειναν σὰν ἀπλοὶ συνεορτάζοντες μεταξύ μας. "Επειτα ἡ δικαιολογημένη ἀπουσία τοῦ προέδρου τῆς Ἀδελφότητας Σταύρου Μαργαρίτη, ποὺ ἔλειπε σὲ γαμήλιο ταξείδι, δὲν ἔγινε καὶ τόσο αἰσθητὴ γιατὶ βάλθηκε νὰ τὸν ὑποκαταστήσει δὲ Πρόεδρος τῆς Κοινότητας Πολύκαρπος Κυπαρίσσης, ποὺ ἀναπτύσσοντας ἔκτακτη δραστηριότητα, πῆρε τα βιολιὰ μὲ τοὺς Ξυνούς, γύριζε σὲ κάθε στρωμένο οἰκογενειακὸ τραπέζι κι ἔλεγε ἀπ' ἔνα, νομπέτι σὲ κάθε παρέα, ώσπού ν' ἀνάψει τὸ φαγοπότι, τὸ γλέντι κι ὁ χορός.

Νέοι, μεσόκοποι καὶ γέροι (καὶ κάτι...γεροντότεροι ποὺ ἔβαλαν κάτω πολλοὺς νεώτερους) χόρεψαν μὲ τὴν ψυχή τους. Ἀπὸ τ' ἀπόγιοιμα τὸ γλέντι συνεχίστηκε ὀλονύχτιο κάτω, στὴν πλατεία τοῦ χωριοῦ, σὰν δεύτερη φάση τοῦ Πανηγυριοῦ. Σ' αὐτὴ τὴ φάση ἔφτασε καὶ ἡ τυπικὴ πιὰ ἀν-

Νέα ἀπ' τὴν πατρίδα

- Η Γεωργική 'Υπηρεσία' Ιωαννίνων πραγματοποίησε ἐκπαιδευτικὲς συγκεντρώσεις ἀγροτῶν μὲθαμάτα οἰκιακῆς τυροκομίας στὰ χωριά: Κλειδωνιά, Μάζι, Ἀετόπετρα, Καθάσιλα καὶ Λυκόρραχη.
- Μικρῆς ἐκτάσεως πυρικαῖα ἔξερράγη στὸ χωριὸ Καστανέα σὲ θαμνώδη ἐκταση. Κάηκαν καὶ λίγα πεῦκα. Κατασθέστηκε ἀπὸ δασικούς, χωροφύλακες καὶ πολίτες ποὺ προσέτρεξαν.
- Συνεχίζονται οἱ ἐργασίες γιὰ τὸν ἀναδασμὸ στὴν πεδιάδα τῆς Κονίτσης, ἀλλὰ μὲ κάπως ἀργὸ ρυθμό. "Ἄσ ἐλπίσουμε πῶς θὰ ἐπιταχυνθοῦν γιὰ νὰ μὴν ταλαιπωροῦνται καὶ ζημιώνονται οἱ γεωργοὶ μας."
- Ἐφέτος ἀποπερατώθηκαν, ἡ διαμόρφωση Κοινοτικῶν δρόμων στὸ χωριὸ Ἀγία Παρασκευὴ καὶ τὸ ὑδρευτικὸ ἔργο στὸ χωριὸ Νικάνωρα. Ἐπίσης δὲ στὴν Κοινότητα Πουρνιᾶς ἔγιναν κοινωφελῆ ἔργα (πλατεῖα - δρόμοι) ἀπὸ τὸ Ἐξάρχειο κληροδότημα.
- Στὸ χωριὸ Νικάνωρα ἔορτάσθηκε στὶς 17-7-80 τὸ πανηγύρι τῆς Ἀγίας Μαρίνας. Μετὰ τὴν θεία Λειτουργία ἔγινε γλέντι καὶ χορὸς μὲ λαϊκὰ ὅργανα.
- 'Ο 16χρονος μαθητὴς Βασίλειος Κ.

τιπροσωπεία μ' ἐπικεφαλῆς πὸ Σταθμάρχη Πυρσόγιανης. "Ἄλλοτε μᾶς τιμοῦσαν ἀντιπροσωπίες τοῦ Ἀρχηγείου, ἡ Α.Δ.Χ.Η., ἡ Δ.Χ.Ι., τὸ Τ. Κονίτσης, ὁ Λ. Βούρμπιανης ικλπ. κλπ. (Τὸ ἀτύχημα γιὰ τὸ χωριό μας τὸ υἱοθετημένο ἀπὸ τὴν Χωροφυλακή, εἶναι τοῦτο: Μᾶς ὑπέκλεψε τὴν παράσταση ἡ Φούρκα, ἀφ' ὅτου δρίστηκε νὰ γιορτάζεται ἐκεῖ ἡ 20ὴ Ιουλίου σὰν ἡμέρα τῆς γυναικας τῆς Πίνδου (ναι) καὶ τοῦ Δαθάκης;)»).

Καὶ τὰ ξημερώματα, σὰν ἀρχίζε νὰ κορυφώνεται πρὸς τὸ ικρεσέντο τῆς ἡ πολυσύνθετη συναυλία τῶν πουλιῶν μὲ σολίστ τ' ἀηδόνια τῆς ρεματιᾶς, γλάρωσαν οἱ πάντες ικι' ἀρχισαν ἔνας - ἔνας νὰ γέρνουν ἀνάλαφρα στὶς ἀγικάλες ἐνὸς Μορφέα, ἀλλοιώτικου ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

Μιᾶς καὶ μόνης ὁρας τέτοιος ὑπνος ὑπῆρξε ἀρκετὸς νὰ μᾶς δώσει νέες δυνάμεις, ίκανες νὰ δηγήσουμε μὲ κέφι καὶ ίκανοποίηση μέχρι τὸν προορισμὸ ἐπιστροφῆς μας. (Γιάννενα - Θεσ)νίκη - Ἀθήνα κλπ.).

"Αἴντε καὶ τοῦ χρόνου καλύτερα.

Χούλης ἀπὸ τὸ χωριὸ Λαγκάδα πνίγηκε ἐνῶ κολυμποῦσε στὸν ποταμὸ Σαραντάπορο κάτω ἀπὸ τὸ χωριό του.

● Τραυματίστηκαν ἐλαφρὰ ἀπὸ πρόσκρουση τοῦ δικύκλου στὸ ὅποιο ἐπέβαιναν, στὴν δδὸ Ν. Ζέρβα στὴν Κόνιτσα, οἱ νεαροὶ Β. Παρασκευᾶς ὁδηγὸς καὶ ὁ συνεπιβάτης του Πάρις Γ. Παπατόλης, κάτοικοι Κονίτσης.

● Στὶς 27-7-80 ἔορτάσθηκε στὸν Ἀηλιὰ τῆς Φούρκας ἡ μνήμη τῆς Γυναικας τῆς Πίνδου καὶ τῶν ἡρώων ἀξιωματικῶν Κων. Δαθάκη καὶ Ἀλεξ. Διάκου. Σπὴ Δοξολογία, Ἐπιμνημόσυνη Δέηση κλπ. χοροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Σεβαστιανός. Τὸν πανηγυρικὸ τῆς ἡμέρας ἔξεφώνησε ὁ Ἐπιθεωρητὴς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως Κονίτσης καὶ λόγιος - συγγραφέας κ. Ἀθαν. Φούντας.

"Ἐλαβε χώραν ἀναπαράσταση πορείας γυναικῶν τῆς Πίνδου φορτωμένων μὲ πυρομαχικὰ καὶ ἐπακολούθησε δεξίωση ἐκ μέρους τῆς Κοινότητας Φούρκας.

Παρευρέθηκαν, ὁ 'Υπουργὸς Δημοσίας Τάξεως κ. Δ. Δαθάκης, ὁ Βουλευτὴς κ. Χρ. Ἰωάννου, ὁ Ἀρχηγὸς Χωροφύλακης συμπατριώτης κ. Ἀργιάνης, οἱ κ.κ. Νομάρχης καὶ Μέραρχος Ἰωαννίνων καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐπίσημοι καὶ πολὺς κόσμος.

Τὴν ἔορτὴ δργάνωσαν ἡ Νομαρχία Ἰωαννίνων ικαὶ ὁ Ἐθνικὸς Οργανισμὸς Προνοίας Τομέως Σπιτιῶν Παιδιοῦ Ἰωαννίνων.

● Καὶ πάλι θὰ ξαναγράψουμε γιὰ τὴν Τηλεόραση. Χαλάνε, πότε τὸ κανάλι τῆς Ε.Ρ.Τ. καὶ πότε τῆς Υ.ΕΝ.Ε.Δ. καὶ κάνουν μέρες καὶ βδομάδες ὅσο νὰ μᾶς τὰ ξαναφτιάσουν...

● Καὶ ἐφέτος, ὅπως κάθε χρόνο, ἔορτάσθηκαν μὲ ἐπιτυχία τὰ πανηγύρια τοῦ Ἀηλιῶν στὰ χωριά: Μάζι, Ἀετομηλίτσα, Φούρκα (μαζὶ μὲ τὴν ἔορτὴ τῆς Γυναικας τῆς Πίνδου - Διάκου καὶ Δαθάκη), στὴ Λυκόρραχη, Οξύα, Ασημοχώρι καὶ Βούρμπιανη.

Σὲ ὅλα τὰ χωριὰ ἥρθαν πολλοὶ ξεντεμένοι καὶ παραθεριστὲς ποὺ τοὺς ἔδωσαν καινούργια ζωή, ἔστω καὶ προσωρινή. Ἀφήνουν καὶ λίγο χρῆμα καὶ βοηθοῦν κάπως τοὺς ντόπιους.

Στὸ πανηγύρι τῆς Βούρμπιανης ἥρθαν καὶ πολλοὶ Κονιτσιώτες ικαὶ κάτοικοι τῶν γύρω χωριῶν καὶ τὸ γλέντι συνεχίστηκε δυὸς βραδιές. Τὸ ἴδιο συνέβη καὶ στὸ Ἀσημοχώρι ὅπου τὸ ἐπισκέφθηκαν καὶ πολλοὶ ἀπὸ πὴν Αθήνα, Γιάννενα κλπ. Ἡ μόνη παραλλαγὴ καὶ ἀλλοίωση τῶν ἔθιμων εἶναι δτὶ τώρα στὰ περισσότερα χωριά γίνονται στὴν Ἀγορὰ καὶ στὰ μαγαζιά καὶ τὶς νυχτερινὲς ὁρες καὶ ὅχι ἔξω ἀπὸ τὶς ἐκκλησίες, μοναστήρια καὶ ἔξωκλήσια σὰν τὰ παλιότερα χρόνια. 'Υπάρχουν δμως καὶ χωριά (π.χ. σὰν τὴν Οξύα) ποὺ διατηροῦν ἀναλλοίωτα τὰ πατροπαράδοτα ἔθιμα.

Καὶ μιὰ ἀκόμη παρατήρηση σχετικὴ μὲ τοὺς χορούς, τὰ τραγούδια (μουσικὴ) καὶ τὰ πανηγύρια. Μὲ τὸ σύνθημα «τόπο στὰ νειάτα», δὲ μπαίνουν πλέον στὸ χορὸ δωριμοὶ καὶ ἡλικιωμένοι γιὰ νὰ μεταδώσουν στοὺς νέους τοὺς παραδοσιακοὺς χορούς καὶ τοὺς ρυθμοὺς καὶ τὰ τραγούδια ποὺ τὰ ἀντικαθιστοῦν τὰ νέα «ἐμπορικὰ» κατασκευάσματα - ἔξαμβλωματα. Οἱ νέοι ἀκολουθοῦν τοὺς νοθευμένους χορούς καὶ τὰ παραποιημένα τραγούδια ποὺ ἐπιβάλλουν οἱ καινούργιοι «μαέστροι» τῶν δημοτικῶν χορῶν καὶ τῆς δημοτικῆς μουσικῆς. Ἀλλὰ νιὰ πανηγύρια καὶ χαρὲς γράφουμε. "Ἄς ἀφήσουμε γιὰ ὅλλοτε τὶς 'Ιερεῖιάδες..."

● Τετραήμερη ἐκπαιδευτικὴ ἐκδρομὴ πραγματοποίησαν ὁ κ. διευθυντὴς καὶ τὸ ἐκπαιδευτικὸ προσωπικὸ μαζὶ μὲ τοὺς ἀποφοιτούντας τροφίμους τοῦ Κ.Π.Μ. Ἀρρένων Κονίτσης ἀπὸ 14 μέχρι 17 Ιουλίου 1980. Μεταξὺ ὅλλων ἐπεισέφθηκαν: Τὸ Μέγα Σπήλαιο, Καλάθρυτα, Ἀγία Λαύρα, Τρίπολη, Ἰ. Μονὴ Παναγίας Μαλεβῆς, Ναύπλιο, Ἀρχαία Ἐπίδαυρο, Μυκῆνες κλπ. καθὼς καὶ τὴν Πρέθεζα, Ἀκτιο, Ζάλογγο, Ἀρχαία Κασσώπη, τὰ μουσεῖα Βρέλη καὶ Καλπακίου καὶ τὴν Κακαβιὰ καὶ Πωγωνιανή.

● Μὲ γλέντια καὶ χορούς γιορτάσθηκε τὸ πανηγύρι τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς στὰ διάφορα χωριὰ τῆς Ἐπαρχίας μας: ὅπως στὸ Γοργοπόταμο, Καστανέα, Πυξαριά, Πηγὴ κ.ἄ. Ντόπιοι καὶ ξενητεμένοι ποὺ κατέφθασαν ἐπίτηδες, γλέντισαν καὶ ξεφάντωσαν ἀδερφωμένοι. Στὴ Μελισσόπετρα διασκέδασαν μὲ τὸ γνωστὸ μουσικὸ συγκρότημα, Κων. Νεοφώτιστου - Ἀθαν. Τζιχάν. Πήγαν ἐκεῖ καὶ ἀρκετοὶ Κονίτσιωτες.

Πολλοὶ Κονίτσιωτες πάλι πήγανε στὸ πανηγύρι τοῦ νωριοῦ Ἀγία Παρασκευὴ (Κεράσοβο), ὅπου ἔγινε γλέντι τρικούβερτο γιατὶ εἶχαν καταφθάσει γιὰ τὸ πανηγύρι πολλοὶ ξεμητεμένοι χωριανοί.

Οἱ Κονίτσιωτες τρέχουν ὅμαδικὰ στὰ πανηγύρια τῶν χωριῶν γιατὶ τὰ περισσότερα δικά τους. ὅπως π.χ. τῆς Κόκκινης Παναγιᾶς, τοῦ Ἀηλιῶς, τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς κλπ. τὰ καταργήσανε καὶ σχεδὸν οὔτε γιὰ ἐκκλησιασμὸ δὲν πηγαίνουν. Ἀδιαφοοία ἡ μοντερνισμός;...

● Ἀφιχθεὶς δύο φορὲς στὴν Κόνιτσα ὁ Νομάρχης κ. Φωτόπουλος ἔξήτασε διάφορα τοπικὰ ζητήματα καὶ ὑπεσχέθη ὅτι ἐφέτος θὰ χρηματοδοτηθοῦν μὲ 5.500.000 οἱ ἐρνασίες ἀξιοποίησεως τῶν Λουτρῶν Καθασίλων, μὲ 3.600.000 ἡ συνέχιση ἀνενέρισεως τοῦ Δημαρχείου Κονίτσης καὶ ἀπὸ ἕνα ἔκατον αύριο τὸ τουριστικὸ περίπτερο Πλατανίων καὶ τὸ ἀποχετευτικὸ ἔργο διυθούων ὑδάτων. Χορήγησε ἐπίσης 1.203.639 δραγμαὶς γιὰ τὴν ἀποζημίωση 241 ἀνησυχῶν τῆς Κόνιτσας, Ἡλιόρραχης, Καθασίλων καὶ Μαζίου ποὺ ἔθιγησαν τὰ

κτήματά των κατὰ τὴν ἐκτέλεση τοῦ ἔγγειοθελτικοῦ ἔργου τῆς πεδιάδος.

● Λίγο πιὸ πέρα ἀπὸ τὸν Ἀῶν στὴ διασταύρωση τραυματίστηκε ἐλαφρὰ ἡ Μαρία σύζ. Δημητρ. Νούτσου ἀπὸ τὴ Λυκόρραχη συνεπεία ἀνατροπῆς αὐτοκινήτου ποὺ ὁδηγοῦσε δ σύζυγός της Χαρ. Νούτσος. Τὸ ἀτύχημα συνέθη στὶς 2-8-80, ἔξω ἀπὸ τὴν Κόνιτσα.

● 'Ο 'Εμποροεπαγγελματικὸς Σύλλογος Κονίτσης ἀπέστειλε ἔγγραφο πρὸς τὸν κ. 'Υπουργὸ Κοινων. 'Υπηρεσιῶν ζητώντας νὰ μὴ γίνει διαχωρισμὸς τοῦ Νοσοκομείου 'Ιωαννίνων σὲ Πανεπιστημιακὸ καὶ Κρατικό.

● Στὶς 3-8-80 ἔξερράγη πυρκαϊὰ γύρω ἀπὸ τὸν παληὸ συνουκισμὸ τῆς Θεοτόκου καὶ κάηκαν 250 στρέμματα ἀπὸ χορτολείβαδα καὶ θαμνώδεις ἐκτάσεις, δύο χορταποθῆκες καὶ δύο παληὰ ἀκατοίκητα σπίτια τοῦ Παναγιώτη Α. Ζούνη καὶ Βασιλείου Η. Κυπαρίση.

● 'Ο κ. Εύθυμιος Γ. Κήτας προσέφερε δρχ. 1000 νιὰ συνδρομὴ καὶ ἐνίσχυση τοῦ περιοδικοῦ «Κόνιτσα».

● 'Η κ. Κούλα Γ. Δόθα προσέφερε 2000 δρχ. εἰς τὸ 'Εκκλησιαστικὸ Γηροκομεῖο Κονίτσης εἰς μνήμην τῆς προσφάτως ἀποβιωσάσης Μαργαρίτας χήρας τοῦ ὅλλοτε στρατηγοῦ καὶ πρωθυπουργοῦ Κων.)νου Δόθα.

● 'Η Κάτω Κόνιτσα ἐνώθηκε μὲ τὴν 'Εθνικὴ 'Οδὸ μὲ μία παρακαμπτήριο ποὺ τελευταία ἀσφαλτοστρώθηκε. Μπροστὰ στὸ Γ' Δημοτικὸ Σχολεῖο ἔχει μιὰ ἐπικίνδυνη στροφὴ ζίκ - ζάκ. Δὲν θὰ μποροῦσε νὰ εἶχε γίνει πιὸ δύμαλή;

● Μὲ πολλὴ καμοσυρροὴ καὶ γλέντια γιορτάστηκαν καὶ τὰ πανηγύρια τῆς Μεταμορφώσεως στὰ χωριὰ Ἐλεύθερο καὶ Κλειδωνιὰ ὅπου πήγαν καὶ πολλοὶ Κονίτσιωτες, καθὼς καὶ τὴν ἐπομένη (7-8-80) στὸν "Ανιο Νικάνορα καὶ στὴν Καλλιθέα.

● Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Μαζίου κ. 'Ιωάν. Λάππα ἀνεγέρθηκαν μὲ δαπάνη τοῦ Νομαρχιακοῦ Ταμείου καὶ προσωπικὴ ἐργασία τῶν κατοίκων: ἔνα ώραίο κωδωνοστάσιο στὴν κεντρικὴ ἐκκλησία τοῦ χωριοῦ καὶ ἔνα 'Ηρώο πεσόντων ύπὲρ πατρίδος. 'Επίσης δ. κ. Πρόεδρος διέθεσε τὰ ἔξοδα παραστάσεώς του γιὰ τὴν χορήγηση Βιβλιαρίων προικοδοτήσεως ἀπόρων κορασίδων τοῦ χωριοῦ του καὶ προσεχῶς θὰ διαθέσει διὰ τὴν Βράβευση τῶν καλυτέρων μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Μαζίου.

● "Αρχισε ἡ διαδικασία πρὸς ἀπαλλοτρίων τοῦ ικτήματος τῶν οἰκογενειῶν Πατέρα καὶ Ἀδαμαντίδου ποὺ εύρισκεται δίπλα στὴ Λαϊκὴ Ἀγορὰ τῆς Κονίτσης. 'Εάν τοῦτο ἐπιτευχθῇ θὰ ἀνοίξῃ ἀρκετὸς χώρος καὶ πιστεύομε πώς θὰ μποροῦν νὰ σταθμεύουν καὶ αὐτοκινήτα ποὺ πουλοῦν φθηνὰ ἀγροτικὰ προϊόντα κλπ. τὰ ὅποια

τώρα σταθμεύουν στήν πλατεῖα τοῦ δημαρχείου καὶ ὅπου ἀλλοῦ μποροῦν.

● Έκατὸν νέα τηλέφωνα τοποθετήθηκαν στήν περιοχὴ Κονίτσης ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν 22700 ὥρα τὸ 22799.

● Πυρκαϊὰ που ξέσπασε στὶς 8-9 Αὐγούστου '80 στὶς τοποθεσίες Λαιμός, Νταέλη - Ροϊδοβούνι τῆς Κόνιτσας κατεσθέσθη μὲ τὴ φροντίδα τοῦ δασαρχείου καὶ δὲν προκάλεσε παρὰ ἐλάχιστες ζημιές. Πιθανώτατα προῆλθε ἀπὸ κεραυνό.

● Στὶς 10-8-80 ὁ ικρατικὸς θίασος «Ἀρμα Θέσπιδος» ἔδωσε ἐπιτυχημένη παράσταση στήν κεντρικὴ πλατεῖα Κονίτσης μὲ τὸ ἔργο «Καπετάν Μιχάλης» ποὺ τὴν παρακολούθησαν οἱ τοπικὲς ἀρχὲς καὶ πολὺς ικόσμος.

● Πολλὰ σμήνη κουμουπιῶν, μυγῶν καὶ ἄλλων ἐνογλητικῶν ἐντόμων ἐνέσκηψαν στὸ χωριὸ Πουρνιὰ τὸ φετεινὸ καλοκαίρι καὶ ὑπόφεραν ὅχι λίγο οἱ κάτοικοι καὶ τὰ ζῶα τους.

● Τὰ γλέντια καὶ οἱ χοροὶ ικράτησαν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρες στὰ πανηγύρια τῆς Παναγίας στὰ χωριὰ τῆς Λάκκας τοῦ Ἀώου: Παλαιοσέλι, Πάδες, Ἀρματαὶ καὶ Δίστρατο. Ομαδικὰ τὰ ἐπισικέφτηκαν οἱ ξενητεμένοι καὶ γιόρτασαν μαζὶ μὲ τοὺς συμπατιώτες των. Γιόρτασαν ἐπίσης καὶ τὸ Πληκάτι, ἡ Ἀετομηλίτσα, ἡ Λαγκάδα καὶ ὁ Ἀμάραντος.

Πετυχημένο ἐπίσης τὸ πανηγύρι τῆς Πυρσόγιανης ποὺ τὸ ἐπισκεφθῆκαμε καὶ πλῆθος οἱ ξενητεμένοι Πυρσογιανίτες ποὺ κατέφθασαν στὸ χωριό τους γιὰ νὰ γιορτάσουν τὴν Παναγιὰ καθὼς καὶ ἄλλοι ἐπισκέπτες. Στὴν Παναγιὰ τῆς Ἀπάνω Κόνιτσας ἔγινε πάλι κι ἐφέτος ὡραῖο πανηγύρι ὥρα τὸ συγκεντρώθηκαν ὅλοι οἱ Κονιτσιώτες καὶ γλέντησαν δλημερίς. Καὶ στὸ Γαναδιὸ ἔγινε καλὸ πανηγύρι ἄλλὰ στὸ μεσαῖο μαχαλά (Μεσαριὰ) τῆς Μόλιστας ἔγινε πολὺ πετυχημένο πανηγύρι στὶς 17-8-80 ποὺ τὸ διοργάνωσε ὁ Σύλλογος Μολιστινῶν τῆς Ἀθήνας.

Ἐπειδὴ τὰ πανηγύρια τῶν χωριῶν αὐτῶν γινόταν τὸ χειμῶνα, (ὅπως καὶ τοῦ Ἀμάραντου) ἀποφάσισαν ἀντὶ τῶν Ταξιαρχῶν, τοῦ Ἀνίου Νικολάου κλπ. νὰ γιορτάσουν τώρα τὸ καλοκαίρι ποὺ εύνοεῖ καὶ ὁ καιρὸς καὶ ὁ κόσμος συγκεντρώνεται. Κι ἔχουμε ἔτσι τρία καινούργια πανηγύρια. Τοῦ Ἀμάραντου ποὺ καθιερώθηκε ἀπὸ πέρυσι καὶ τοῦ Γαναδιοῦ καὶ τῆς Μεσσαριᾶς ἀπὸ ἐφέτος.

Στὴν Ἱερὰ Μονὴ Μολυβδοσκεπάστου ἔγινε ἐπίσης δλονύκτια Ἱερὴ Ἀκολουθία καὶ ἐπηκολούθησε ἡ Θεία Λειτουργία. Ἐχοροστάτησε φυσικά, ὥρας πάντοτε, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Σεβαστιανός.

● Στὶς 18-8-80 ἔλαβε χώραν στὸ Δημαρχεῖο Κονίτσης Σύσκεψη γιὰ τὴν ἀξιοποίηση τῶν Λουτρῶν Καθασίλων καὶ συμμετεῖχαν σ' αὐτή, ὁ Μητροπολίτης κ. Σε-

βαστιανός, ὁ Δήμαρχος κ. Σ. Γκότζος, μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐκπρόσωποι τῶν Καθασίλων καὶ Πυξαριάς.

● Ὁ Νομάρχης κ. Φωτόπουλος ἐπεσκέφθηκε καὶ πάλι τὴν Κόνιτσα, καθὼς καὶ τὰ χωριά Πύργο, Δροσοπηγὴ καὶ Πουρνιὰ ἐξεπάζοντας διάφορα τοπικὰ ζητήματα.

● Μὲ λαμπρότητα καὶ κατάνυξη ἐορτάσθηκε η μνήμη τοῦ Ἀγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ στὴν Κόνιτσα στὶς 24-8-80. Τὸν Μ. Επιπερινό - Ἀρτοκλασία καὶ Λιτανεία ἐτέλεσαν τέσσερις Μητροπολίτες: ὁ δικός μας κ. Σεβαστιανὸς καὶ οἱ κ.κ. Ἐδέστης Καλλίνικος, Φωκίδος Χρυσόστομος καὶ Κερκύρας Πολύκαρπος. Τιμὲς ἀπέδωσε ἡ Μουσικὴ τῆς 8ης Μεραρχίας. Γιαρευρέθησαν ὁ Νομάρχης κ. Φωτόπουλος, ὁ Βουλευτὴς κ. Χρ. Ιωάννου, ὁ Υποδιοικητὴς τῆς 8ης Μεραρχίας, ὁ Ἀνώτ. Διοικητὴς Χωρικῆς Ἡπείρου καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι, οἱ ἀρχες τῆς Κόνιτσης καὶ πλῆθος κόσμου ὥπως καὶ στὴν πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία.

‘Η Ἡμέρα τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων μέσα στὴν πόλη τῆς Κόνιτσας ἐορτάσθηκε στὶς 29-8-80 μὲ ἐπίσημη Δοξολογία στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἀγίου Κοσμᾶ. Τὸν πανηγυρικὸ ἔξεφώνησε ὁ Πρόεδρος Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν κ. Νικ. Παππᾶς, διευθυντὴς τοῦ Κ.Π.Μ.Α. Κονίτσης. Κατόπι ἐπηκολούθησαν, ἐπιψημημόσυνη δέησις καὶ κατάθεση στεφάνων στὸ Ἡρώ Τῆς κεντρικῆς πλατείας καὶ δεξίωση στὴ Λέσχη Ἀξιωματικῶν.

● Ο Δῆμος Κονίτσης σὲ συνεργασία μὲ τὸν Ἐξωραϊστικὸ καὶ Φιλοπρόοδο Σύλλογο διοργάνωσαν ἀπὸ 24 μέχρι 31 Αὐγούστου πολιτιστικὲς ἐκδηλώσεις μὲ τὴν ἐπωνυμία «Ἀγκωνάρι» ποὺ περιλάμβαναν: Α' "Εκθεση Ζωγραφικῆς καὶ παλαιῶν φωτογραφιῶν στὸ Κέντρο Νεότητος. Β' Δημοτικὰ τραγούδια καὶ σκοπούς ἀπὸ τὰ λαϊκὰ ὅργανα στὴν κεντρικὴ πλατεία στὶς 27-8-80. Λογοτεχνικὴ βραδιὰ στὸ Κέντρο Νεότητος στὶς 29-8-80 καὶ προβολὲς ἔγχρωμων διαφανειῶν στὸν ἴδιο χῶρο τῆς Ἑκθέσεως στὶς 28 καὶ 30 Αὐγούστου. Καλὴ ἡ ἀρχὴ καὶ εύχόμεθα στοὺς διοργανωτὲς τοῦ χρόνου πιὸ καλύτερα.

● Καὶ πάλι νέα ἐκδρομὴ γιὰ προσκύνημα Ἱερῶν Σκηνωμάτων διοργάνωσε ὁ κ. Γεώργιος Μπαρμπούτης. Χάρις στὴν πρωτοβουλία του πενήντα Κονιτσιώτες καὶ Κονιτσιώτισσες ἐπεσκέφθησαν τὴν Ἱερὰ Μονὴ Εὐαγγελιστρίας στὴν Τήνο, τὸ Μέγα Σπήλαιο καὶ ἄλλα μοναστήρια μὲ ἐκδρομικὸ πούλμαν.

● "Ἐπειτα ἀπὸ πολλῶν ἔτῶν διακοπή, ἐπανελειτούργησε ἐφέτος ὁ Δασικὸς Συνεταιρισμὸς Ἀσημοχωρίου. Εύχόμεθα κάτι παράμοιο νὰ συμβῇ καὶ σὲ ἄλλα χωριά ποὺ οἱ Συνεταιρισμοὶ των ἀδρανοῦν, γιὰ νὰ πηγαίνουν τὰ εἰσοδήματα ἀπὸ τὰ δάση στὶς τσέπες τῶν χωριανῶν καὶ ὅχι τῶν